

ISDRA:n
JÄSEN

NARTTA

2·88

Suomen Rekikoirayhdistys ry:n jäsenlehti.
Rekikoiraurheilun ja -retkeilyn julkaisu.

5. vuosikerta

SUOMEN REKIKOIRAYHDISTYS RY:N KESÄPÄIVÄT JA VUOSIKOKOUS

Rekkyn sääntömääräinen vuosikokous pidetään Uudessakaarlepyyssä, Juthbackan lomakeskuksessa 17.7.1988 klo 9.00. Yhdistyksen sääntöjen määrittämien asioiden lisäksi käsitellään rabies-tilanne ja siitä mahdollisesti aiheutuvat toimenpiteet.

Viikonlopun ohjelma:

Lauantai 16.7.

klo 12-14 lounas

14-18 vapaata keskustelua, sauna

18- ruotsalainen Bo Berglund

kertoo talvestaan Alaskassa

Myron Angstmännin kennelissä.

Videofilmejä ja diakuvia.

Iltapala jossain välissä,

jos niin halutaan.

Sunnuntai 17.7.

klo 7.30.-9 aamupala

9.00 - vuosikokous

12-14 lounas

Hinnat:

- telttapaikka (alle 6 h)

- telttapaikka (yli 6 h)

- majoitus hotellissa (2 h. huoneet)

- mökkimajoitus (4 h., suihku, keittotahd.)

- aamupala

- lounas (lauantai)

- lounas (sunnuntai)

- illallinen (parempi)

27,- mk

40,-

170 mk/h (sis.aamupalan)

65 mk/h

23 mk/h

44 mk/h (talonpoikaisruoka)

68 mk/h (seisova pöytä)

58 mk/h

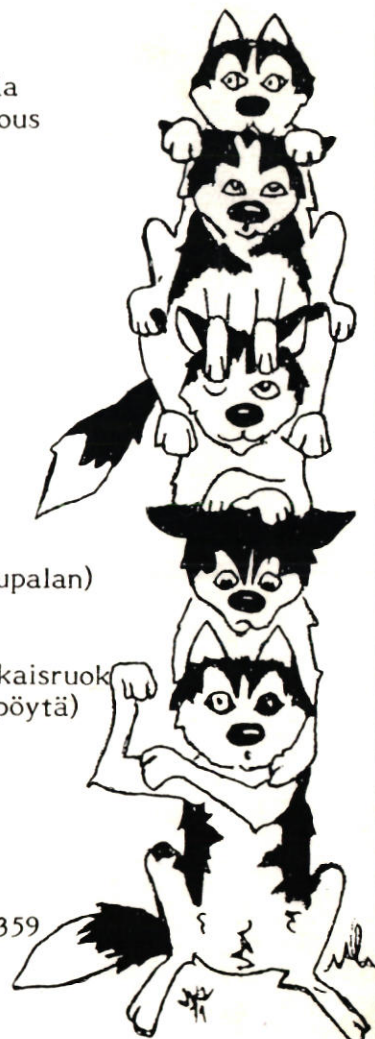
Lapset alle 12 v. 50 % kaikista hinnoista

KOIRIA EI SAA TUODA LOMAKESKUKSEN ALUEELLE

(samaa aikaan kahdet häät)

Tiedustelut: Vuosikokousasiat Juhani Heikkinen puh. 941-667 359

Majoitusvaraukset: Juthbacka puh. 967 - 20677

Suomen

Rekikoirayhdistys ry.

Suomen Rekikoirayhdistys ry. eli Rekky on valtakunnallinen rekikoiraurheilun ja koiravaljakkoretkeilyn järjestö. Yhdistys on Kansainvälisen Rekikoiraurheiluliiton (ISDRA:n) jäsen.

HALLITUS

Puheenjohtaja:
Juhani Heikkinen
41450 Leppälahti
puh. 941-667 359

Varapuh.joht.:
Matti Heinonen
Lahdensivuntie
36110 Ruutana
puh. 931-761 546

Sihteeri:
Pertti Kettunen
Kämmekä 10
40530 Jyväskylä
puh. 941-721 831

Jäsenet:

Timo Kuisma
puh. 912-427 65
Ari Laitinen
puh. 977-491 47
Harri Mattila
puh. 947-661 06
Rauno Vuorinen
puh. 934-372 64

Rahastonhoitaja +
jäsenkortisto:
Terhikki Alho
Pääjärventie 19
16900 Lammi
puh. 917-132 028

REKKY
PS-tili 5337-37-0

NARTTA

Päätoimittaja:
Matti Heinonen
Toimittajat:
Rekkyn hallitus

Ladonta ja taitto:
Aila Heinonen

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa
ISSN 0780-8488

ILMOITUSHINNAT:

	jäsenet	ulkopuoliset
1/1 sivu	250,-	500,-
1/2 "	150,-	300,-
1/4 "	100,-	200,-
1/8 "	60,-	120,-

MYYDÄÄN JA OSTETAAN
Neljä riviä 30,-
Lisärivit à 5,-

KARANTEENI POISTUU 15.6.1988
KARANTEENI (4 kk) poistuu Suomeen ulkomailta
Näin kerrottiin television uutisissa 26.5.1988.
tuotavilta koirilta.

RABIES - RAIVOTAUTI - VESIKAUHU

Tauti on nyt Suomessa virallisesti. Lehdet ja televisio ovat syytäneet asiasta uutisia, asiattomia ja asiallisia, eivätkä useimmat "tavalliset" suomalaiset tunne tosiasioita.

Tilanne toukokuun alussa:

-Kymen läänissä ja Uudellamaalla tavattu muutama varma tapaus.

-Kaakkois-Suomen kunnissa on rokotuspakko.

-Suomessa on riittävästi rokotetta maan kaikkia koiria varten.

-Maan sisällä saa liikkua koiran kanssa vapaasti.

-Suomen Palveluskoiraliitto on päättänyt rokotuspakosta kokeisiin osallistuvalla koiralla.

-Toukokuun puolivälistä alkaen vaaditaan rokotus näyttelyyn osallistuvilta koirilta.

-Norja ja Ruotsi ovat sulkeneet rajat Suomesta tuleville koirille.

-Koirat ja kissat on pidettävä kytkettyinä. Poikkeuksen tekevät vain viranomaisten työssään tarvitsemat koirat (poliisi, tulli, rajavartiolaitos)

Olettamuksia:

-Norjan ja Ruotsin rajat pysyvät kiinni useita vuosia.

-Mikäli uusia tapauksia ilmenee, koirakuriin tullaan kiinnittämään erittäin suurta huomiota.

-Hysteriset ihmiset tulevat aiheuttamaan vaikeuksia koirien omistajille ja varsinkin kenneleille.

Viimeksi mainitusta olettamuksesta johtuen esitän rekikoiraväelle toivomuksia:

-tarkastakaa tarhojen kestävyys

-lukitkaa tarhojen ovet lukoilla

-merkitkää koirien kaulapantoihin omistajan puhelinnumero

-rokottakaa koiranne (ilman paniikkimieliä)

Muuten toimimme niinkuin ennenkin vastuuntuntoisina ja esimerkillisinä koirien omistajina.

Kotimaisessa kilpailutoiminnassa tuskin tapahtuu muutoksia ensi talven aikana. Jos ministeriö määrää rokotuspakosta tai seurojen vuosikokoukset ja/tai hallitukset ottavat rokotuspakon vapaaehtoisesti voimaan, kuulemme ja luemme siitä seuraavissa lehden numeroissa.

REKKYN HALLITUKSEN KOKOUS 16.4.1988

Läsnä Heikkinen, Heinonen, Kettunen, Laitinen, Mattila ja Vuorinen

- Todettiin rabies-tilanne.

- Päättiin jakaa "Vuoden tulokas"-palkinto. Kauden 87-88 tulokkaaksi nimettiin Risto Ruuska, jolle palkinto ojennetaan vuosikokouksen yhteydessä.

- Päättiin Nartan irtonumeroitteen hinnasta ei-jäsenille.

- Rakennettiin ehdotus kauden 88-89 kilpailukalenteriksi. Valtuutettiin Heikkinen ja Kettunen tämän ehdotuksen pohjalta neuvottelemaan ja päättämään yhteisestä kilpailukalenterista SHS:n kanssa.

- Keskusteltiin tulevan vuosikokouksen ajasta ja paikasta. Päättiin "käännättää" kaksi amerikkalaista rekikoiraa aiheista videonauhaa suomalaiseen videojärjestelmään sopiviksi.

- Päättiin tulevalla kilpailukaudella järjestää "luokkavoittajakilpailu". Kilpailun säänot julkaistaan NARTTA 4/88:ssa.

- Lisäksi käsiteltiin hallituksen toimintaan liittyviä rutiiniasioita.

TOYOTA 4WD HIACE

TOYOTA HIACE 4WD ei pelkää huonoja kelejä, metsäautotietä eikä isoakaan perävaunua.

- Hyvä etenemiskyky, turvallinen talvikelillä
- Takaveto, 4-veto, hidas 4-veto
- Ohjaustehostin
- Mahdollisuus rekisteröidä jopa 1 + 8 hengelle

Toyota Hiace 4WD
ovh alk 92 600, —

TOYOTA

LAATUUN VOIT LUOTTAA

VAMMALAN LIHA OY

tarjoaa koiranruoan suurkuluttajille edullisen vaihtoehdon.

Meiltä saat tuoretta lajittelematonta teurasrehua, joka sisältää mahaa, keuhkoa, rasvaa ja lihaa.

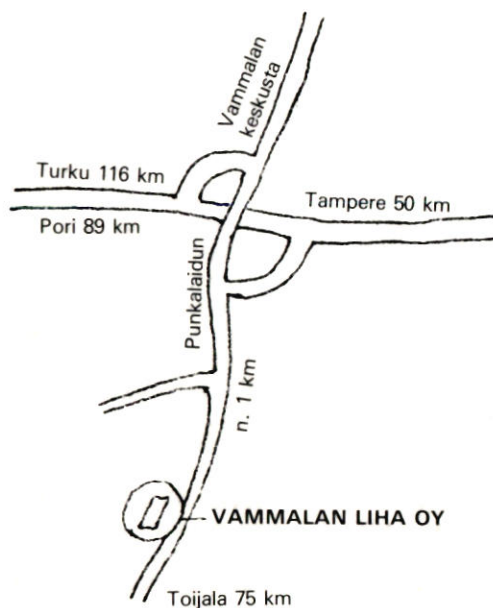
Hintamme ovat seuraavat:

100—300 kg/noutokerta 1,80 mk/kg
yli 300 kg/noutokerta 1,50 mk/kg

Teurasrehua on mahdollista saada myös karkeaksi jauhettuna, jolloin lisäveloitus on 0,50 mk/kg.

Soita ensin puh. 932-122 88

Yhteyshenkilöt: Hannu Hirsilä
Olli Liukku

Bo Berglund

Old Friendly Dog Farm Kennelapulaisena Alaskassa

16.9.1986 saavuin Betheliin, Alaskan lounais-osaan. Myron Angstman, Old Friendly Dog Farmin omistaja, oli vastassa lentokentällä. Ajoimme pienen kaupungin (5000 asukasta) läpi Myronin kotiin. Myronin kennelissä (OFDF) on 20 aikuista koiraa ja 24 pentua.

Aloitimme valmennuksen saapumistani seuraavana päivänä. Syksyllä koirilla vedätetään raskasta tobogania autiolla tundralla, mikä ympäröi Betheliä.

Ensimmäiset harjoitukset kestivät 20-30 minuuttia. Ensimmäisten viikkojen aikana kerralla valjastettiin 14 koiraa. Neljän viikon jälkeen sain mahdollisuuden valmentaa omaa kahdeksan koiran valjakkoa ja kun aloin saada varmuutta valjakon käsittelystä, koiria lisättiin. Koiria juoksutetaan joka toinen päivä. Mutta nuoret koirat ja joskus vanhatkin saivat levätä kaksi peräkkäistä päivää. Marraskuussa satoi lunta ja joet jäätivät. Harjoittelimme nyt tobogganilla ja joskus neli-pyöräisellä mönkijällä. Joulukuussa oli harjoituslenkin pituus 4-5 tuntia ja lopussa, noin kaksi viikkoa ennen ensimmäistä kilpailua 6-7 tuntia.

OFDF:n koirat syövät kuivamuonaa, kalaa ja lihaa. Pääasiallinen kuivamuona on kilpailukoirille IAMS Eukanuba, mikä sisältää 30 % eläinkunnan proteiinia ja 20 % rasvaa. Koirat saavat joka päivä Eukanubaa ja lohen. Kanapojat olivat myös ruokalistalla talvella.

Minun työni oli hoitaa ja valmentaa koiria. Siisteys ja järjestys kennelissä oli tärkeää. Myron valmensi mielellään aikuiset koirat itse, mutta nuorten ja pentujen valmennus oli minun työni. Minä pidin siitä työstä.

Kesäharjoittelua Bethelin tundralla.

startannut 18:lla koiralla ja hän tuli maaliin 7:llä. Ne olivat Mouse, Feisty, Rusty, Wren, Flame, Terry ja Hubbard. Kaksi viikkoa myöhemmin OFDF osallistui Kuskokwim 300:aan, 500 km pitkään kilpailuun Kuskokwim-joen jäällä. Minun käsiini uskottiin kennelin paras mahdollinen valjakko. Se oli hieno kokemus ja olin tuloksesta ylpeä. Tulin toiseksi eräässä USA:n suurimmassa keskipitkien matkojen kilpai-

24:stä startanneesta. Mail Trailin jälkeen oli vuorossa Yukon-Innokko 200 Shagelukissa, intiaanikylässä Innokko-joen varrella. Ilma oli lämmin ja ura pehmeä, mutta onnistuin kovan loppukirin ansiosta ottamaan voiton kotiin 1,5 minuutin erolla. Kilpailuihin osallistui 33 valjakkoa ja lepoaikani koko kilpailun aikana oli n. 3,5 tuntia.

Iditarod alkoi maaliskuun alussa ja me olimme katsomassa sitä. Autoimme

Myron Angstman valmistumassa John Beargrease Maratonin lähtöön. Takana oleva koiria on alaskanhusky Rusty ja sen taustat löytyvät eskimokylästä Kuskokwimin erämaista.

7.1.1987 oli ensimmäinen kilpailu, mihin OFDF osallistui. Myron itse ajoi 600 km pitkän John Beargrease Maratonin Minnesotassa. Minä olin mukana apulaisena (termi on englanniksi "handler") Alaskasta oli kolme muuta valjakkoa mukana. Myron voitti kilpailun ennätysajalla 63.09.36. Toinen oli Joe Garnie, 12 minuuttia Myronin takana. Myron oli

lussa. Mutta ilman Myronin neuvoja ennen kilpailua ja kilpailun aikana en olisi pärjännyt näin hyvin.

12.2.1987 olimme McGrathissa, Alaskassa ajaaksemme kahdella valjakolla Mail Trail 202:n (330 km). Myron ajoi A-valjakkoa ja minulla oli kolme jäljelle jäänyttä aikuista ja loput nuoria koiria. Myron voitti kilpailun ajalla 24.26.42. Minä olin 13.

Joe Garnieta hänen lähдösään. 63 valjakkoa starttasi ajaakseen 1850 km Nomeen. Koiria oli mukana n. 1000.

13.3. olimme jälleen Shagelukissa seuraamassa ensimmäisten Iditarood-valjakoiden ajoa. Halverson ja Austin olivat siellä johdossa. Swenson, Butcher ja Osmar olivat myös Shagelukissa lepotauolla.

John Beargrease Maraton 1987, Sawhillin tarkastus asema: Angstmannin koirat lepotauolla. Ajajat pitävät lepotauot mielellään valoisana aikana ja ajavat yöllä niin paljon kuin mahdollista.

Terry ja Ring

1.4. ajoimme kauden viimeisen kilpailun Nome-Kotzebue (600 km). Ensin kilpailun rata menee rannikkoa seuraten, nousee sitten vuorille ja tundralle ja viimeiset 100 km ajetaan meren jäällä. Päivisin oli erittäin lämmintä. Useimmat koiristani sairastuivat, niillä oli ripuli ja ne söivät huonosti. Loppumatkalla eräs koira lakkasi juoksemasta ja nostin sen rekeen. Tulin kuitenkin seitsemänneksi ja palkintorahat korvasivat kilpailusta aiheutuneet kulut.

Huhtikuussa valmennettiin 8-10 kuukauden ikäisiä pentuja. Aikuisia valmenttaessa kokeilimme koirille eri paikkoja valjakkossa. Ensisijaisesti kokeilimme koiria johtajina erilaisissa olosuhteissa.

Toukokuun alussa lensin kotiin ja minulla oli mukana Ring, narttupentu. Myöhemmin tuli myös Terry Ruotsiin ja näihin koiriin tulen rakentamaan valjakkoni jalostuksen. Ring on 1,5 vuotias, paino 20 kg ja korkeus 55 cm. Terry on 9-vuotias, painaa 27 kg ja on 60 cm korkea. Myronin jalostuksessa Terry on tuottanut useita hyviä koiria.

Myron Angstman tarvitsee kennelapua sesongiksi 88-89. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä suoraan häneen tai minuun.

Bo Berglund
PB 1817 Kougsta
83044 Nällden
Sverige

Myron Angstman
PO Box 758
Bethel
Alaska 99599
USA

Kuskokwim 300

Kahdeksas Kuskokwim 300 kilpailu alkoi 22.1.1987 klo 12.00 tundralta Bethelin keilahallin takaa. Kaikkien ajajien piti olla paikalla jo 20.1., jolloin väliaika-asemien ruoka-annokset jätettiin lentokonehallille. Muonakuljetukset hoideaan kolmelle väliaika-asemalle, mitkä ohitetaan sekä meno- että paluumat-kalla. Useimmat ajajat juoksuttivat valjakkoaan tänä päivänä, kaksi päivää ennen lähtöä. Lastasin 13 koiraani autoon, ajoin läh-tölinjalle ja tein parin tun-nin lenkin Kuskokwim-joella. "Maaliliinjan" ylitet-tyäni annoin koirille maku-palan (lohen).

Rataselvitys

Klo 14 samana päivänä oli ajajien kokous. Kaikkien ajajien oli pakko osallistua. Lehdistö poistettiin kokouksesta. Kilpailutoimi-kunta ja ajajat käyvät säännöt läpi ja keskustele-vat niistä. Mikäli kaikki ovat yksimielisiä, voidaan sääntöihin tehdä muutok-sia. Ratamerkkien suhteen on syytä olla tarkka, sillä tietyissä paikoissa voi olla avovettä tai railoja. Eläin-lääkärit kertovat, mihin he kiinnittävät huomiota ja antavat myös neuvoja.

Illalla on jälleen pakol-linen kokous paikallisen TV-yhtiön studiossa. Läh-

töarvonta tapahtuu suoras-sa lähetyksessä. Vuoroni tullessa minua jännitti, koska kaikki suuret nume-rot oli vedetty ennen mi-nua. Numero 1. Joudun läh-temään yhdessä nro 2:n, Steve Lacotin kanssa. Hän on myös "rookie", ensiker-talainen. Tässä kilpailussa oli kahdeksan "rookieta".

Keskiviikko on latautu-mispäivä, ei kokouksia. Monet antavat koirien le-vätä, mutta minulla on toi-senlainen strategia ja otan koirat pienelle ajelulle. Sitten käyn läpi varustuk-seni ja pakkaan reen.

Kilpailu alkaa

Aamulla leikkaamme lii-at karvat tassuista ja lai-tamme kaikille koirille tos-sut. Ei siksi, että koirilla olisi tassuongelmia, vaan siksi, että ne varmasti kes-täisivät, jos rata onkin ko-va ja jäinen. "Tossuttami-nen" jo heti alussa vähen-tää niiden lähtönopeutta ja säästää jalkoja. Parkkee-raan autoni lähtöviivalle ja tarkastajat tekevät työnsä. He laskevat koirat, tarkas-tavat ID-merkit (toimitus: ?) ja värimerkit. Pakollinen varustus tarkastetaan. "Liian pieni kirves". Kysyn kirveen kokoa ylituomaril-ta ja saan lähtöluvan. Jut-telen Steven kanssa, joka sanoo lähtevänsä heti pee-sissäni.

"Go". Johtajakoirani Flame ja Mouse ja minä itse olemme ihmeissämme, kun eräs avustaja ei pääse irti vetoliinoista. Syntyy sekamelska. Starttasin kui-tenkin ensimmäisenä. Seu-raava pari lähti kaksi mi-nuuttia jälkeemme.

Koirieni tossut olivat uutta mallia ja huonot, koska ne täytyivät lumes-ta ja irtosivat ensimmäisen kymmin aikana.

Monet valjakot ohittivat meidät. Myron oli tosin kertonut, että monet pai-kalliset ns. sprinttivaljakot ja useat Iditarod-valjakot voisivat ohittaa melko pian. Mutta näin moni? Puolet valjakoista oli ohit-tanut minut 15 km:n mat-kalla.

Vastatuuli oli voimakas ja satoi lunta. Olin onneksi varannut mukaan hiihtola-sit. Tulemme 30 km:n ajon jälkeen Kwethlukiin. Ohi-

tan sen ja pian kylän jäl-keen olen ajanut kaksi tun-tia, jolloin pidän viiden minuutin tauon ja annan koirille makupalan.

Ensimmäiselle tarkastus-asemalle

Matkalla Akiakiin, en-simmäiselle tarkastus-asemalle, alan ohittaa val-jakoita, joiden vauhti on pudonnut lähtölaukan jäl-keen. Akiakin eskimolapset ovat tehneet tervetuliais-kyltin: GO-BO-GO. Ilmoit-taudun asemalle, missä tarkastetaan kirves ja makuupussi. Jatkan saman tien. Pieni lumipyry tekee uran raskaaksi. Ajettuani kaksi tuntia Kwethlukista, pysähdyn kymmeneksi mi-nuutiksi ja juotan koirat. Juuri ennen Tuluksakia (tark.as.2) ohitan Steve Fitkan. Ohitustilanteessa Flame päättää, että olisikin parempi ohittaa oikealta kuten tavallisesti ja tulok-sena on viiden minuutin sotku meille molemmille ja minulle vielä toiset viisi minuuttia ennuin valjak-koni on selvitetty. Ohitan Fitkan uudelleen (oikealta) ja saavun Tuluksakiin kah-deksantena.

Kärkipään valjakoiden kiiruhtaessa kohti Kalskagia pidän tunnin tau-on, haen koirien muonapa-ketin ja keitän sen valmiik-si seuraavaa tarkastus-asemaa varten. Eräässä ta-lossa pn pöytä katettu kai-kille ajajille.

Myronkin on siellä. Aja-jille saa antaa neuvoja, muttei mitään fyysistä apua. Kiiruhtaessani sinne tänne vesien, termoslauk-ujen ja ruokapakettien kanssa tulee Myron selkäni taakse: "Miten menee? Mit-ten sinä teit sen? Oliko Ragsilla paakkuja jaloissa? Olet kärkestä vähän jäljes-sä, mutta saavutat ne pian. Syövätkö kaikki hyvin?" Ilman neuvonantajaani Myronia en olisi sijoittunut niin hyvin kuin lopuksi kävi.

Kalskagiin

Lähtiessäni Tuluksakista on pimeä ja ajan otsalam-pun valossa. Ratamerkkien heijastimet näkyvät hyvin joella. Heijastimet myös

johtajakoirien valjaissa ovat tarpeen. Flame ja Mouse jatkavat johdossa. Kaikki 13 menevät hyvin. Ohitan 4-5 valjakkoa ensimmäisen 40 km:n aikana. Yö on hieno: selkeää, tyynä, pakkasta 10 astetta. Ura kulkee aluksi pikku jokia pitkin ja metsässä. Sitteen olemme jälleen Kuskokwim-joella. Lähempänä Kalskagia on tiheää sumua ja mustat ja punaiset koirani näyttävät valkoisilta. Itse olen huolissani jäässä olevien railojen johdosta, mutta koirat varovat astumasta niihin. Sumun hälvetessä näen

tamiseksi". Lähtöaikojen tasoituksen vuoksi lepoaikani oli 6 tuntia 28 minuuttia. Lähdimme aamunkoitteessa joelle kohti Aniakia, missä on kilpailun kääntöpaikka. Aurinko paistoi ja luonto oli kaunis vuorilla ja metsässä. Ohitimme kaksi valjakkoa ja koirat lisäsivät vauhtia laukaten viimeiset 10 km ennen Aniakia.

Olen johdossa

Täällä alkaa varsinainen kilpailu. Kaikki kärkivaljakot lepäsivät täällä tai olivat lähteneet 30-40 minuuttia sitten. Kaikki 13

avaamaan uraa. Heille tuli nyt kiire pakata ja päästä peesiin. Mutta heidän koiransa eivät pysyneet vauhdissani ja pian vain Rick Mackey ja minä ajoimme kärjessä. Muistan ajatelleen: "Täällä minä ja koirani olemme johdossa. Teen jälkeä hitain koirani johtajana ja silti Rickin on potkittava vauhtia pysyäkseen mukana". Rick oli ehdoton voittajaehdokas.

Mutta valjakko ei koskaan ole nopeampi kuin sen hitain koira. Muutama kilometri ennen White Fishin kontrollia Lulu väsyi ja alensi vauhtia. Lepäsin WF:ssä 20 minuuttia muiden jatkaessa suoraan. Jatkoin 12 minuuttia Sue Firminin takana.

Koira reessä

Lepo ei riittänyt Lululle ja minun oli otettava se rekeen. Siinä se lepäsi vielä puoli tuntia. Sain Firminin kiinni, pysähdyin ja laitoin Lulun takaisin valjakkoon. Pian ohitin Firminin ja reitti palasi takaisin joelle Kalskagin yläpuolella. Ne tunsivat heti tutun uran ja laukkasivat viimeiset 4 km Kalskagiin.

Myron oli Kalskagissa. Minun syödessäni hän antoi tiedot tilanteesta. Lämmittin vettä sekoittaakseni koiranruoat ja otin rekeen mukaan hedelmäsäilykkeitä ja voileipiä. Masek lähti Kalskagista ensimmäisenä, sitten Mackey ja minä

Monia johtajakoiran vaihtoja

Oli jälleen pimeää. Mackey oli pysähtynyt uralle. Kokemattomuuttani en malttanut tai osannut odottaa, vaan ohitin. "Pahus, Masek johtaa 20 minuuttia". Nyt alkoivat ongelmat. Feisty, tunnettu "kotiinpäin" juokseva johtaja ei halunnutkaan johtaa ohitettua Mackeyä. Luulen vaihtaneeni johtajaa neljä kertaa 20 minuutin aikana ennen kuin pääsin vauhtiin. Mackey ja Firmin ohittivat minut. Se oli hyvä, mutta jatkuvat pysähdykset ja vaihdot pudottivat vauhdin ja mieli-

alan. Tuluksakissa olin kärkestä jäljessä 38 minuuttia, mutta olin jälleen ohittanut Masekin ja olin nyt kolmantena. Tuluksakissa oli kahden tunnin pakollinen lepo. Sieltä on maaliin Betheliin 90 km. Sitä voidaan pitää pitkänä spurttimatkana, mutta tässä kilpailussa loppukiri alkaa tämän levon jälkeen. Akiakiin mennessä (40 km) otin Firminiä kiinni 7 minuuttia. Potkin lisää vauhtia koko ajan ja juoksin reeni vierellä. No, lepäsin minä välillä reessäkin.

Toisena maalissa

Kwethlukissa olin vain 10 minuuttia Firminiä jäljessä, mutta jatkuvasti 34 minuuttia Mackeyn takana. 30 km maaliin. Aamun sarastaessa näen Firminin hänen juuri sammuttaessaan otsalamppuaan ja se piristää minua. Koirat olivat myös huomanneet edellä olevan valjakon, koska ne lisäsivät vauhtia. 12 koiran valjakossa olivat Flame ja Mouse edelleen johdossa, Lulun olin jättänyt Kalskagiin. Ohitin Firminin juuri ennen kuin viimeisen kerran jätimme joen ja ura lähti pensasmaastoon. Olin iloisempi kuin hän. Koirat tiesivät, että maali on lähellä ja ottivat huippuvauhdin. Ne laukkasivat perille asti yli maalin jankin. Olin toinen, vain 9 minuuttia voittajasta Rick Mackeystä jäljessä. Rickin aika oli 46 tuntia 12 minuuttia. Sunnuntaina oli ajajien jälkikokous, missä valitukset ja mielipiteet sai esittää kilpailutoimikunnalle. Sitten pidettiin juhlat ja palkintojen jako. Pyttyjen ja palkintorahojen lisäksi (20:lle parhaalle) jaettiin erikoispalkintoja: Koiran paras ystävä, Paras urheilija, Puolimatkan voittaja ja Vuoden tulokas. Valjakkonä kaikki koirat olivat Alaskan huskyja, keski-ikä 5,5 vuotta. Ne olivat Mouse, Flame, Windy, Rusty, Hubbard, Feisty, Lulu, Rags, Bear, Wren, Terriy, Marcie ja Toughie.

Bo Berglund

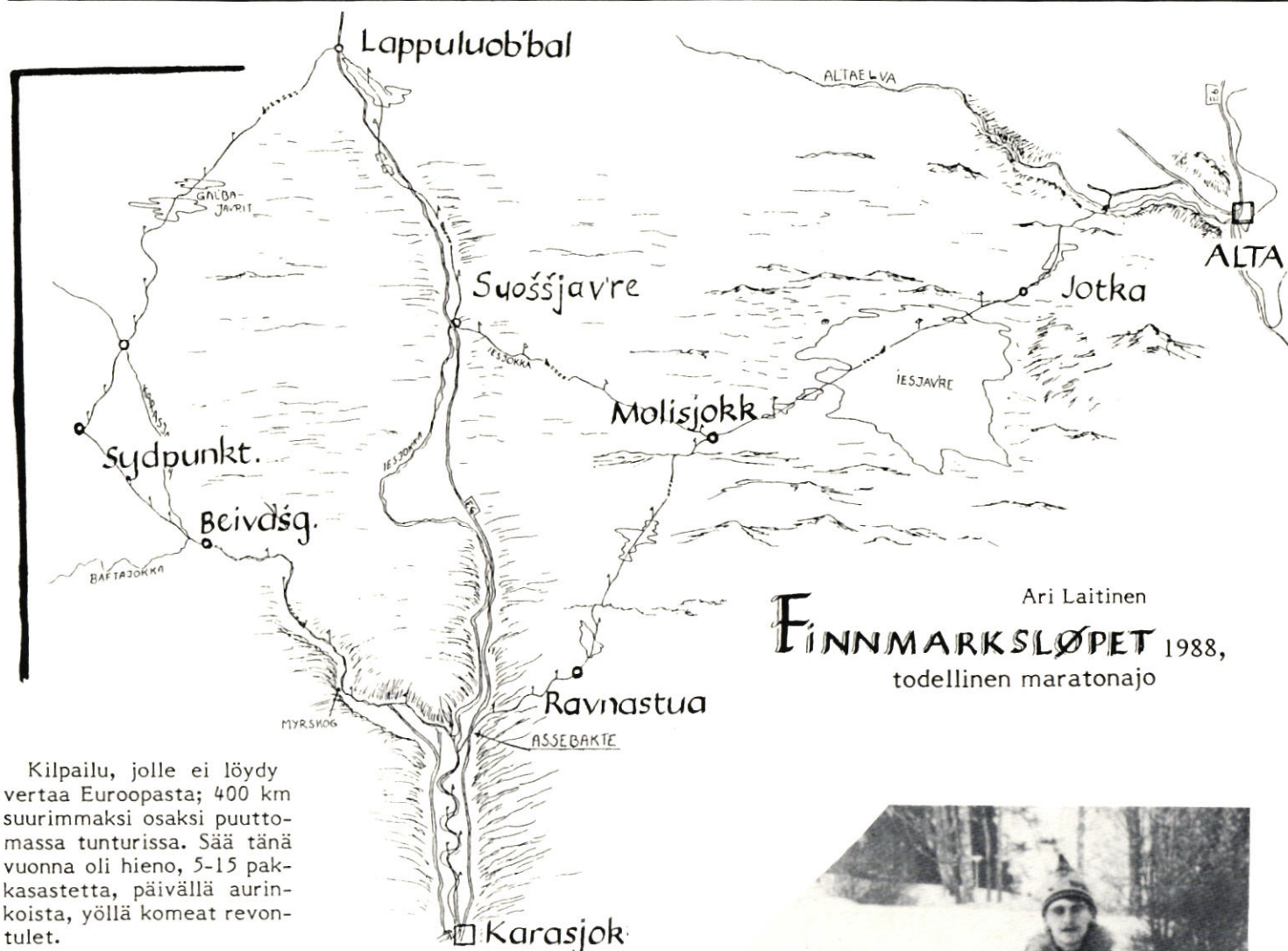
Olen juuri ohittamassa Guy Blankershipin valjakkoa K-300:ssa.

ensimmäisten vuorten siluettit, revontulet niiden yllä ja Kalskagin valot.

Jokaisen ajajan pitää levätä kuusi tuntia jollain tarkastusasemalla ja minä pidän tämän levon Kalskagissa 13 tunnin ja 27 minuutin ajon jälkeen. Ensin ruokin koirat ja sitteen ne saivat olkia, joiden päällä ne voivat levätä.

Voitelen kaikki tassut lieventääkseni mahdollisia hiertymiä. Valjakolla ei ole ilmennyt minkäänlaisia ongelmia. Sitten hoidin itseni, söin, join, mutta en pystynyt nukkumaan kuin puoli tuntia. 2,5 tuntia ennen lähtöä söin jälleen ja annoin koirille reilun annoksen ruokaa, mitä me kutsumme "paksuksi juot-

koiraani olivat iloisia ja söivät hyvin. Saimme kuumaa vettä, joten en keittänyt mitään. 27 minuutin levon jälkeen lähdimme Aniakista. Vaihdoin johtajaa: Mouse sai levätä kärkiparissa ja Rusty pääsi johtoon. Flame meni hienosti, mutta Rusty tempuili ja niin vaihdoin ne keskelle ja nostin Windyn yksin johtajaksi. Näin Willie Fitkan edelläni suola ja pian saavutin hänet. Kaikki neljä edelläni ajannutta olivat yllättäen pysähtyneet erääseen laskuun ja epäkohteliaasti pysäköineet uralle. Pääsin koko letkan ohi ja olin johdossa. Helpottava tunne. Nämä neljä olivat odottaneet jotakuta ajamaan johdossa ja

Ari Laitinen
FINNMARKSLOPET 1988,
 todellinen maratonajo

Kilpailu, jolle ei löydy vertaa Euroopasta; 400 km suurimmaksi osaksi puuttomassa tunturissa. Sää tänä vuonna oli hieno, 5-15 pakkasastetta, päivällä aurinkoista, yöllä komeat revontulet.

Reitti kulki kovapohjaisilla moottorikelkkaurilla, jotka oli merkitty koivu-kepein ja heijastimin. Muutamassa kohdassa oli ikävä joen ylitys, jossa koirien tassut kastuivat. Teiden ylityksiin yms. vaikeisiin paikkoihin oli lisäksi asetettu kyltit, joissa oli opastekartat. Harhailin ainoastaan Karasjoelle tullessa, kun pimeässä ajoin leveän joen toista reunaa ohi opastekyltin. Tarkastusasemalle löysin 15-20 minuutin harhailun jälkeen. Karttaa tai kompassia en käyttänyt kertaakaan.

Tarkastusasemia reitin varrella oli yhdeksän, joista ensimmäisellä oli pakollinen 1/2 tunnin tauko lisättynä lähtövälien tasauksella. Karasjoella asemana oli hotelli, Beivasgieddissä telttä. Muut asemat olivat tunturitupia. Asemilla oli avuliat vahdit, jotka pitivät veden lämpimänä, sekä tarjosivat kahvia. Karasjoella sai lisäksi ruuan.

Pakollinen varustus kisaan; karttoja (13 kpl),

kompassi, lumilapio, makuupussi, ea-välineet, teltta, varavaatteita, otsalamppu, tulitikut, priimus + polttoaine, kiinnitysketjut tai vaijerit koirille, varamuona koirille 1 kg/koira (oltava myös maalissa), vrk:n varamuona myös itselle. Kaiken muonan mitä koirille syötti piti itse kuljettaa reessä.

Rekenä käytin itserakentamaani ylösnostetulla liukupohjalla varustettua tobogania. Jalakset (4 säletä) osoittautuivat liian ohuiksi, sillä toinen katkesi n. 15 km lähdöstä huonon uran takia. Norjalaisilla oli jopa 10 säleestä liimattuja jalaksia. Jouduin ajamaan n. 120 km yhdellä jalaksella Karasjoelle, jossa sain

Kamusen ja Thorneuksen ansiosta lainattua Engholmilta turistireen. Otsalamppuna käytin Vapaa-ajan valo Oy:stä ostamaani 10 W halogeenipolttimolla ja kahdella 7,0 Ah:n akulla varustettua otsalamppua, joka pelasi erinomaisesti.

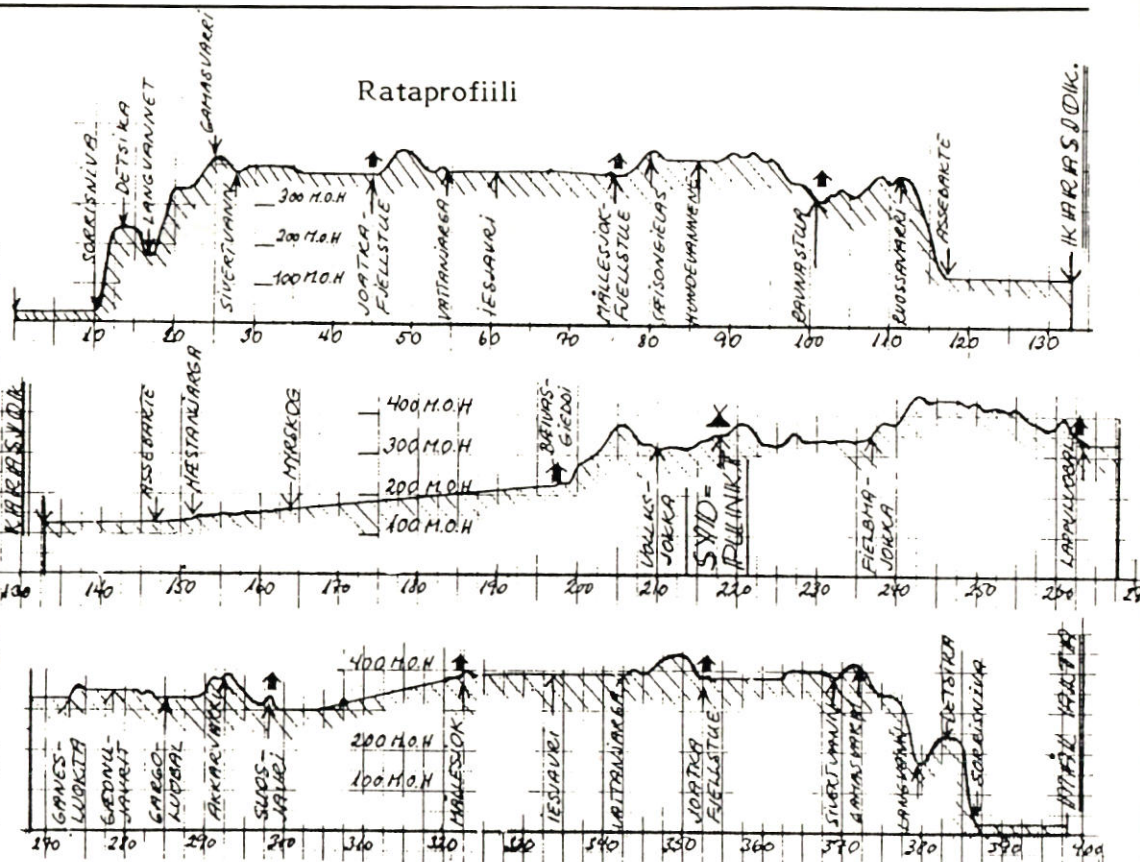
Valjaina käytin PT-valjaita. Norjalaisilla oli

yleisimmin samanlaisia. Valjaat toimivat hyvin, hankautumia ei tullut. Vaatteina käytin Fjällrävenin kankaasta itse valmistettua anorakkia ja Fjällrävenin housuja. Puutotomassa tunturissa jatkuvan tuulen vuoksi anorakki on ehdoton, karvareunus hupussa myös hyvä. Hyvien kenkien löytäminen tällaiseen kisaan on ongelma. Ajoin ensimmäiset 135 km liian kireälle solmituilla talvilenkareilla tuloksella ettei oikeassa jalassani vielä nyt 2 viikkoa kisan jälkeen ole tuntoa. Loppu kisan ajoin kanadalaisilla karibu-kengillä, jotka osoittautuivat liian painaviksi. Norjalaiset kehuivat hylkeennahkakenkiä ja muita hylkeennahasta tehtyjä asuja.

Varustus kannattaa valita sekä keveyttä että tarvittavaa käyttöä silmällä pitäen. Jos ei kiinnitä painoon huomiota, huomaa reen tulleen yllättäen painavaksi, vaikka kevyemmälläkin varusteilla pärjäisi. Tällaiseen kisaan ei kannata varustautua kuten 400 km:n vaellukseen. Tärkeää on kuitenkin aina varautua hätätilanteen varalle.

Pitkänmatkan kisaan vaaditaan koiria, joilla on hyvä juoma- ja ruokahalu, sekä niiden on pystyttävä ylläpitämään nopeaa ravia. Laukkaa koirien on mentävä tarpeen vaatiessa mm. alamäissä, joita kisassa myös riittää. Pahin alamäki alkaa 15 km ennen maalia, pudotusta on 200 metriä, ura kulkee jäisellä tiellä. Tällaisessa jäisessä alamäessä uniset, väsyneet koirat helposti loukkaantuvat astuessaan huolimattomasti. Valjakostani loukkaantui kaksi koiraa, ensimmäisen jätin 200 km:n kohdalle ja toisen 300 km:n kohdalle. Kumpikin koira astuttuaan väärin linkkasi parikymmentä kilometriä ja tarkastusaseman kohdalla ne olivat kolmijalkaisia. Tassuongelmia ei koirillani ollut, joten en käyttänyt tossuja. Puhdistin koirieni tassut aina asemilla ja tar-

Ari taipaleella.

vittaessa välillä. Avustajani kertoi kaikissa muissa maaliin tulleissa valjakoisissa olleen tossullisia koiria.

Valjakkonni koostui: 2 grl (Pinga ja Sila 4,5 v), 2 al/grl (Lee ja Nuuk 1v 8 kk), 1 sh (Zeus 2,5 v) 1 al (Bim 2v 9 kk). Juotin ja ruokin koirat tarkastusasemilla. Kerralla juotin 1/2 litraa juomaa joka sisälsi Nutrisalia + j.lihaa + Taminax-kuivamuonaa + hunajaa. Nesteen määrää muutin tarvittaessa lumen syönnin mukaan. Ruokaa annoin kisan aikana n. 2 - 2,5 kg/koira, joka osoittautui ainakin kiloa liian vähäiseksi. Energian kulutus tällaisessa kisassa on to-

della kova. Mm. Arne Nielsen pysähtyi aina 2 h välein ruokkimaan koiriaan. Ruoka olisi pitänyt olla valmiiksi annosteltuina palloina, eikä kuten minulla yhtenä möykkynä styroxlaatikossa. Ravinnon pitää olla helposti sulavaa ja koirien olisi juostava koko ajan miltei maha täynnä.

Koirat selvisivät nuoresta iästään huolimatta mielestäni hyvin. Grönlanninkoirillani oli huonoa tuuria koska loukkaantuivat. Yksikään koira ei sipannut. Tällaisessa kisassa on tärkeää, että koirat osaisivat nukkua heti kun pysähdy-

tään, eikä kuten minun vasta väsyttään univelan takia. Tärkeää on myös saapua kilpailupaikalle riittävän ajoissa, että koirat saisivat toipua yli 1000 km:n autmatkasta.

Minulta on paljon kyselty koirista joita norjalaiset käyttivät. Siperialaisia oli yllättävän vähän, grönlantilaisiakin oli ilmeisesti enemmän. Näin yhden saksanseisovaljakon (ei menestynyt). Alaskalaisia oli melko paljon. Suurin osa oli risteytyksiä, joitakin lupakorvaisia setteriristeytyksiä, eniten kuitenkin grönlantilaisten ja alaskalaisten/siperialaisten risteytyksiä.

TOTAL RESULTLISTE FINNMARKSLÖPET 1958

KLASSE	NAMN:	START	JOATKA		MÄLLESJ		KARASJÖK		BEIVASG		SYDPUNKT		LAPPOLU:		SUOSJAV		MÄLLESJ		JOATKA		HÄL	TOTAL TID	PLASS		
			I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U			A	B	
A	SVEN ENGHOLM	09 ²⁸	11 ⁴⁸	13 ⁵³	15 ³¹	15 ⁵⁰	19 ²³	20 ⁴⁰	00 ⁴⁷	04 ²⁰	06 ¹³	06 ¹³	09 ³⁸	13 ⁰⁰	16 ²⁶	16 ²⁸	19 ²⁰	19 ³⁵	21 ⁴³	21 ⁴³	00 ⁵³	37.29	1		NM
B	ARNE O NILSEN	10 ⁰⁴	12 ⁵⁶	14 ¹⁴	16 ¹⁹	16 ³⁰	20 ⁵⁷	21 ³⁵	02 ¹⁴	04 ⁴⁵	06 ⁴¹	06 ⁵¹	11 ¹³	14 ²⁰	17 ¹⁶	17 ¹⁸	19 ³²	19 ⁴¹	22 ²³	22 ²⁴	02 ³⁵	39.11		A	NM
B	ROLF W. JOHANSEN	10 ²⁸	13 ²⁴	14 ²⁰	16 ³⁴	16 ⁴⁰	21 ²⁵	22 ³⁸	03 ⁰⁴	05 ¹³	07 ¹⁴	07 ²⁰	11 ¹³	14 ²⁰	17 ²²	17 ²⁴	19 ³²	19 ⁵³	22 ⁴²	23 ⁰⁰	02 ⁵⁷	39.33		2	NM
A	GEIR MARTINSEN	09 ⁰⁸	12 ⁰⁰	14 ¹⁶	16 ¹⁸	16 ³²	21 ⁰³	22 ⁰⁰	03 ⁰³	06 ¹⁷	08 ¹¹	08 ¹¹	12 ³⁸	13 ³⁷	17 ⁰⁰	17 ¹⁰	20 ⁴⁰	21 ¹⁵	00 ³⁰	00 ⁴⁰	05 ⁰⁰	41.36	2		NM
A	STEINAR ERIKSEN	09 ¹⁶	12 ⁰⁷	14 ¹⁵	16 ³⁴	16 ⁴⁵	21 ²³	23 ⁰⁵	06 ⁰¹	08 ³⁰	08 ¹⁴	08 ¹⁴	12 ²⁴	15 ¹⁵	18 ¹²	18 ²⁵	20 ³⁵	21 ¹⁵	00 ³⁰	00 ⁴⁰	05 ⁰⁰	41.36	2		NM
A	KETIL REITAN	09 ²⁶	12 ²⁰	14 ¹⁸	16 ³⁵	16 ⁴²	21 ²⁷	22 ³³	03 ³³	05 ³⁰	07 ²⁴	07 ²⁴	12 ¹⁵	14 ¹⁷	17 ³¹	17 ³¹	23 ⁴⁰	23 ⁵⁸	03 ²³	03 ²³	07 ³⁰	44.06	4		NM
B	EGIL OLLI	10 ³²	13 ³⁸	14 ³⁰	16 ⁵³	17 ¹⁰	22 ⁰⁸	23 ⁴⁰	04 ⁵⁰	07 ¹⁷	09 ⁰⁴	09 ²⁴	13 ⁴¹	17 ⁵⁷	21 ⁰³	21 ³³	00 ⁰⁷	00 ¹⁵	03 ²³	03 ³⁵	07 ³¹	44.07		3	NM
A	KETIL KLEIVE	09 ⁰⁸	12 ¹⁴	14 ³⁸	17 ⁰⁰	17 ¹³	22 ¹³	23 ⁰⁰	05 ⁴⁴	07 ¹²	09 ¹⁴	09 ²⁰	13 ⁴¹	17 ⁴⁰	21 ¹⁰	21 ¹⁵	00 ⁰⁷	00 ²⁶	03 ²³	03 ⁴⁵	07 ³⁴	44.10	5		NM
A	EIRIK NILSEN	09 ³⁶	12 ⁴²	14 ³⁰	16 ⁵¹	16 ⁵⁵	22 ⁰⁵	23 ⁴⁵	04 ⁴⁰	07 ²¹	09 ²³	09 ³²	14 ⁴⁴	18 ⁴⁵	22 ⁰²	22 ¹⁸	00 ⁴⁷	00 ⁵⁸	05 ³⁵	05 ⁵⁸	10 ²⁰	46.56	6		NM
A	ROGER DAHL	09 ⁴⁰	12 ⁴³	14 ³⁷	17 ¹⁵	17 ¹⁵	23 ¹⁷	24 ⁰¹	07 ⁴³	11 ⁵⁶	11 ⁵⁶	11 ⁵⁶	16 ⁴⁰	20 ⁵⁰	24 ⁰⁰	24 ⁰⁰	03 ²⁰	03 ²⁰	06 ³⁵	10 ⁴⁸		47.04	7		NM
A	STEIN H. FJØLSTAD	09 ³⁸	12 ⁵²	14 ⁴²	17 ¹⁰	17 ⁴⁷	22 ²⁸	23 ³⁷		10 ⁰¹	10 ¹⁰	10 ¹⁰	16 ⁴⁰	20 ⁵⁰	22 ⁰³	23 ²⁰	01 ⁴⁸	05 ⁰⁰	07 ³⁰	07 ³⁰	11 ⁰⁷	47.45	8		NM
A	ALF ERIC JOHANSEN	09 ²²	12 ¹⁶	14 ²⁸	16 ⁵⁸	17 ¹³	23 ⁰⁰	24 ¹⁰	07 ⁰⁸	09 ⁴³	11 ⁵²	12 ³⁰	16 ⁴⁰	21 ⁴⁰	24 ⁰⁰	24 ⁰⁰	03 ²⁵	03 ²⁵	06 ⁴⁵	08 ⁰⁶	13 ¹⁸	49.54	9		NM
A	JØRN JOHANNESEN	09 ⁰⁴	12 ⁰⁶	14 ²⁶	16 ³⁸	16 ³⁸	22 ⁰⁰	23 ⁰⁵	05 ⁵⁸	08 ³⁷	10 ⁴⁵	10 ⁵⁵	16 ⁵⁰	19 ⁵⁸	23 ²⁵	23 ²⁵	00 ⁴⁰	03 ²⁰	06 ³¹	07 ¹⁶	13 ²³	49.59	10		NM
A	ANTON TRØEN	09 ³⁴	12 ³⁷	14 ²⁷	17 ⁰⁰	17 ⁰¹	23 ¹³	24 ⁰²	07 ⁰⁰	10 ⁵⁷	13 ⁰⁸	13 ¹⁸	18 ¹⁰	22 ⁴²	24 ⁰⁰	24 ⁰⁰	05 ⁵⁰	06 ¹⁰	07 ⁰⁹	09 ⁵⁰	14 ¹⁸	50.51	11		NM
B	ARE HEIKINEN	09 ⁵⁰	12 ⁵⁸	14 ³²	16 ⁵⁷	17 ¹⁴	22 ²⁰	23 ¹⁷	07 ⁰⁸	10 ¹⁰	10 ³⁰	10 ³⁰	15 ¹³	17 ¹⁷	21 ⁴⁰	22 ⁰⁴	01 ⁰¹	02 ⁵⁸	03 ⁵⁰	10 ⁵⁰	15 ²⁸	52.14		4	
B	TOM L. HAVNÅS	09 ⁵⁶	13 ²¹	14 ⁵⁷	17 ⁰⁸	18 ²⁰	21 ¹³	24 ⁰⁷	09 ⁵²	11 ⁵⁰	14 ⁵⁰	15 ⁰⁵	20 ³²	01 ⁴⁵	04 ⁵³	05 ¹⁰	07 ¹⁵	07 ³⁰	10 ⁵⁵	11 ⁴⁵	15 ⁵⁴	52.30		5	NM
A	HÅVARD SØTHER	09 ²⁴	12 ⁴²	14 ⁴²	17 ²⁰	17 ²⁰	23 ³⁴	24 ⁰⁷	11 ⁵⁰	14 ³³	14 ³³	14 ³³	20 ¹⁵	20 ²⁵	23 ⁰⁴	23 ⁰⁴	04 ⁰⁵	06 ¹⁰	07 ¹⁰	10 ⁴³	12 ⁴⁸	53.09	12		NM
B	OLE WINGREN	10 ²⁰	13 ⁴⁵	14 ⁴⁹	18 ⁰⁰	18 ¹⁵	24 ⁰¹	24 ⁰⁷	13 ³⁰	15 ²⁷	17 ¹⁷	17 ³⁰	21 ⁴⁰	01 ⁴⁵	04 ⁵⁵	05 ¹⁵	07 ³⁰	10 ⁰⁰	12 ³⁸	12 ⁵⁰	17 ²⁹	54.05		6	

KLASSE	NAVN,	Start	Joatka		Mällesj		Karasj.		Beivas		Sydpunkt		Lappul.		Suosj.		Mälles		Joatka		Mål	Tid
			I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U	I	U		
4	Eune Yrre-Hänge	09 ³²	13 ⁰¹	14 ⁵³	17 ⁴⁵	18 ⁰⁵	20 ¹⁰	02 ¹⁵	08 ¹⁸	11 ⁴⁰	14 ⁰⁰	15 ⁵⁵	20 ⁵⁵	22 ⁴⁰	02 ²¹	05 ⁵⁵	08 ²⁰	10 ¹⁵	13 ²³	14 ²⁵	19 ⁰⁴	55.40
4	John Nawjord	09 ²⁸	12 ⁵⁴	14 ⁵⁰	17 ⁴⁵	18 ³⁰	20 ⁴⁸	14 ²⁶	10 ¹⁴	12 ⁰⁰	14 ²⁶	16 ¹⁵	21 ²⁵	04 ⁴⁵	08 ¹⁰	09 ⁵⁰	12 ⁰⁴	12 ¹⁰	15 ⁰⁰	15 ²¹	19 ³¹	56.07
4	Harald Torkelsen	09 ¹⁴	12 ¹⁶	14 ³⁶	17 ⁴⁵	18 ²⁷	20 ¹⁵	06 ¹⁷	12 ²⁵	13 ³⁶	14 ⁰⁸	16 ³⁰	22 ²⁰	09 ²⁰	09 ⁵¹	12 ²⁰	12 ²⁰	15 ³⁰	15 ⁴¹	20 ¹³	56.49	
4	Herman Hansen	09 ¹⁰	13 ³¹		19 ⁰⁰	19 ²¹	21 ⁰³	04 ²⁰	10 ²⁵	11 ⁵³	14 ³⁶	16 ⁴⁶	22 ⁴⁰	05 ⁰⁰	08 ¹²	10 ²⁰	13 ²³	14 ⁰⁰	16 ⁵⁵	17 ¹⁰	21 ²³	57.59
3	Terje Høivik	10 ³⁰	13 ²⁹	14 ³³	17 ⁰⁰	17 ⁴⁵	22 ²⁷	00 ⁴²	06 ⁰⁸	08 ²⁵	10 ⁴⁷	11 ¹⁰	17 ¹⁵	07 ⁰⁰	11 ³³	12 ⁵⁰	15 ²⁰	16 ⁰⁰	18 ⁵³	19 ¹²	23 ³⁴	60.07
3	Arne Karlström	10 ¹⁶	14 ⁰⁸	15 ¹⁶	18 ⁴⁰	19 ⁴⁵	22 ³²	06 ⁴⁵	13 ³⁵	15 ²⁶	17 ⁴⁶	18 ³⁵	20 ¹⁵	05 ¹⁵	09 ¹⁰	10 ³⁰	13 ²³	14 ⁰⁰	17 ¹⁷	17 ⁵⁰	23 ³⁶	60.12
3	Elling Jensen	09 ⁰⁴	13 ²⁰	14 ³⁰	17 ⁰⁵	19 ⁰⁵	20 ⁵⁰	03 ⁵³	09 ⁴⁰	12 ¹¹	14 ²⁸	16 ³⁶	22 ⁴⁰	08 ⁰⁰	11 ³⁵	12 ⁵⁰	16 ²⁰	19 ³⁰	09 ¹⁰	10 ⁰⁵	13 ²¹	74.01
3	Arild Bjørnstad	10 ¹²	14 ²⁰	15 ³²	17 ⁰⁰	01 ⁰⁰	08 ⁰⁴		18 ¹⁰	00 ⁴⁵	02 ⁵⁰	05 ¹⁰	10 ⁵⁵	14 ²⁰	19 ⁰³	01 ³⁰	04 ³⁰	08 ¹⁵				
3	Göran Økhage	10 ²⁴	14 ⁴⁵	15 ⁴⁵	17 ³⁵	19 ⁵⁰	22 ⁴⁰	10 ⁰⁵		09 ¹⁵	09 ³³	15 ³⁰	18 ¹⁵	23 ³⁰	04 ³⁵	08 ³⁰	09 ³⁰					
4	Paul P. Bulder	09 ¹⁸	12 ¹⁰	14 ¹⁶	16 ²¹	16 ³¹	20 ⁵⁰	22 ¹⁷	02 ⁵⁵	05 ¹³	07 ¹⁵	07 ¹⁹	11 ¹²	14 ⁰⁷	17 ¹⁶	17 ²²	- BRUTT -					
4	Paul P. Bjørn	09 ⁰⁶	12 ¹⁰	14 ¹⁸	16 ⁵⁸	17 ⁰⁰	22 ⁰⁵	23 ⁵⁵	05 ⁵⁵	08 ⁴⁵	11 ⁰³		21 ²⁵	01 ³⁰	- BRUTT -							
4	Øyell Smestad	09 ⁰²	12 ¹¹	14 ²³	16 ⁴⁵	17 ⁰⁵	22 ¹³	01 ⁰⁷	12 ⁴⁵	13 ⁵⁵	16 ⁰⁰	16 ⁴⁵	21 ⁵⁰	06 ⁴⁰	- BRUTT -							
4	Finn Jensen	09 ⁴²	12 ¹⁶	13 ⁵⁸	15 ⁴⁵	16 ⁰⁵	20 ³⁵	21 ⁰¹	04 ⁵⁵	15 ¹⁸	18 ²²	06 ¹⁰	10 ¹²	15 ¹⁵	15 ²⁷	57 ⁵⁷	- BRUTT -					

Avoim luokka

1. SVEN ENGHOLM	37.29
2. GEIR MARTINSEN	41.36
2. STEINAR ERIKSEN	41.36
4. KETIL REITAN	44.06
5. KETIL KLEIVE	44.10
6. EIRIK NILSEN	46.56
7. ROGER DAHL	47.04
8. STEIN H. FJESTAD	47.45
9. ALF ERIK EKREN	49.54
10. JØRN JOHANNESSEN	49.59
11. ANTON TRØEN	50.51
12. HÅVARD SÆTHER	53.09
13. RUNE YTRE-HAUGE	55.40
14. JAN NAVJORD	56.07
15. MORTEN TORKELSEN	56.49
16. HERMANN HANSEN	57.59

22 STARTENDE I ÅPEN KLASSE.

Kuuden koiran luokka

1. ARNE ODDVAR NILSEN	39.11
2. ROLF W. JOHANSEN	39.33
3. EGIL OLLI	44.07
4. ARE LEITINEN (SF)	52.14
5. TOM LASSEN HAVNSUND	52.30
6. OLE WINGREN (SF)	54.05
7. TERJE AUNEVIK	60.07
8. ARNE KARLSTRØM	60.12
9. ELLING JENSEN	74.01
ARILD BJØRNSTAD	
GØRAN EKHAGE (S)	

26 STARTENDE I BEGRENSET KLASSE.

Folke Jutila valmistautumassa lähtöön. Folke joutui keskeyttämään tassuongelmien vuoksi.

10-vuotias alaskanhusky-uros Opie juoksi jälleen hienon kilpailun Sven Engholmin valjakossa. Opie on jättänyt Norjaan kymmeniä hyviä jälkeläisiä.

Jäin todella paljon lopussa. 263 km:n kohdalla olin Engholmista jäljessä 4,51 ja A. Nielsenistä 3,31. Kuudenkoiran luokassa ajelin kolmantena, kunnes toinen johtajakoira astui väärin. Tällöin Norjan keskipitkien matkojen mestari, Egil Olli ajoi ohia ja meni menojaan. Vauhti hidastui loukkaantuneen koiran takia ja jatkossa minulla oli vain neljä koiraa. Kahden viimeisen tarkastusaseman välillä koirani nukahtivat tunturiin. Kovasta yrityksestä huolimatta en saanut niitä liikkeelle, joten päätin antaa niiden torkahtaa. Johtajakoiraani laitoin makuupussiin rekeen nukkumaan ja kun se reilun kolmen tunnin kulluttua nosti päätään, valjastin sen ja pääsimme taas liikkeelle. Joatkassa pitämäni tauon jälkeen koirani olisivat vielä halunneet nukkua. Jouduin juoksemaan useita kilometrejä niiden rinnalla saadakseni ne taas liikkeelle. Ja ne lähtivät ja pääsin vihdoin maaliin. Aika lipsahti päälle 52 tunnin, mutta 6-koiran luokan sijoitukseeni olen jokseenkin tyytyväinen. Aikaa tulen vielä parantamaan...

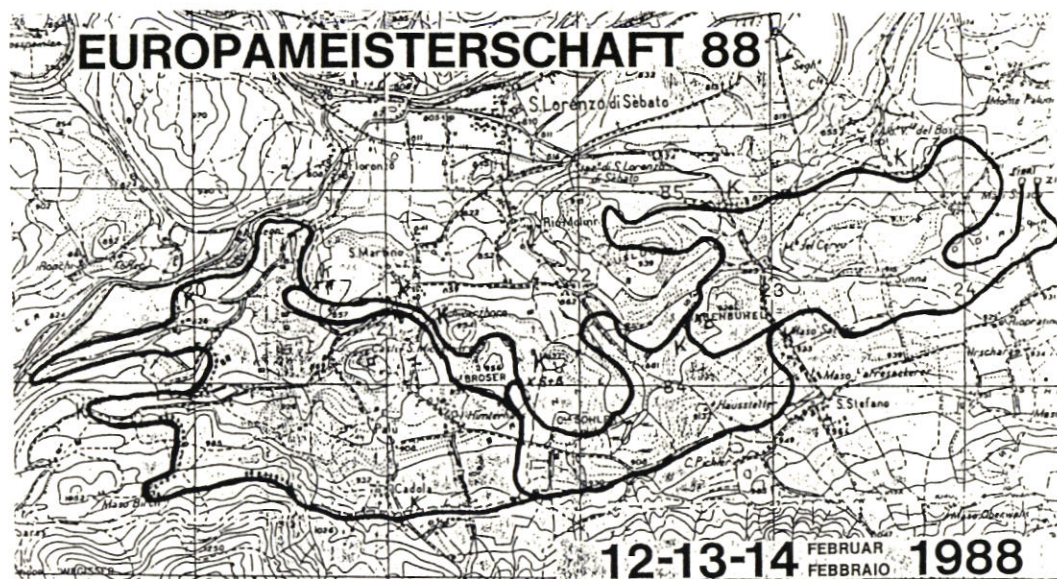
Jäin todella paljon lopussa. 263 km:n kohdalla olin Engholmista jäljessä 4,51 ja A. Nielsenistä 3,31. Kuudenkoiran luokassa ajelin kolmantena, kunnes toinen johtajakoira astui väärin. Tällöin Norjan keskipitkien matkojen mestari, Egil Olli ajoi ohia ja meni menojaan. Vauhti hidastui loukkaantuneen koiran takia ja jatkossa minulla oli vain neljä koiraa. Kahden viimeisen tarkastusaseman välillä koirani nukahtivat tunturiin. Kovasta yrityksestä huolimatta en saanut niitä liikkeelle, joten päätin antaa niiden torkahtaa. Johtajakoiraani laitoin makuupussiin rekeen nukkumaan ja kun se reilun kolmen tunnin kulluttua nosti päätään, valjastin sen ja pääsimme taas liikkeelle. Joatkassa pitämäni tauon jälkeen koirani olisivat vielä halunneet nukkua. Jouduin juoksemaan useita kilometrejä niiden rinnalla saadakseni ne taas liikkeelle. Ja ne lähtivät ja pääsin vihdoin maaliin. Aika lipsahti päälle 52 tunnin, mutta 6-koiran luokan sijoitukseeni olen jokseenkin tyytyväinen. Aikaa tulen vielä parantamaan...

Vihdoinkin maalissa.

Palkintojuhla oli toinen kokemus. Se järjestettiin Alta yliopiston tiloissa ja se alkoi juhlapäiväallisellä, paikallisia herkkuja seiso-vasta päydästä. Parin tunnin syömisen jälkeen alkoi palkintojen jako. Ensin rahapalkinnot kokonaiskilpailun kolmelle parhaalle 8000 NKr, 6000 NKr ja 4000 NKr. Tavarapalkintoja saivat useimmat maaliin tulleista. Kaikki liikkeelle lähteneet (51 valjakkoa kolmessa luokassa) saivat omasta valjakosta otetulla kuvalla varustetun diplomin. Ensikertaa maaliin tulleet (mm. kaksi suoma-

laista) saivat sylinkokoisen kivitaulun, jossa on kaiverrettu Finnmarkslöpet-tunnusvaljakko. Paras ensikertalainen sai Fossumtoboganin, sen sai tällä kertaa alaskankävijä Ketil Reitan, joka piti taukoa ainoastaan 7,48. Illan jatkuessa jaettiin vedonluontivoitot. Lopuksi jaettiin pitkämatkalaisille polttoainekorvaukset. Kisasta jäi hyvä mieli, järjestäjät ovat todella panostaneet asiaan. Kilpailubudjetti oli 100 000 NKr ja Norjan TV teki kisasta saman hintaisen filmin, joka olisi kiva nähdä joskus Suomessakin.

EUROOPANMESTARUUSKILPAILUT

Kolmen koiran luokka 8 km

Kategorie C Km 8

1	35 JOHANN GATT	A	19.28.81	18.44.51	18.30.20	56.43.52
2	30 HELMUTH PEER	A	19.39.68	18.54.43	18.29.02	57.03.13
3	62 OLE PETTER ENGLI	N	19.26.26	19.46.06	17.57.35	57.09.67
4	34 HELGA ENGBARTH	BRD	19.59.90	19.41.92	17.47.87	57.29.65
5	57 ALOIS DEISER	A	20.09.87	19.52.04	18.54.22	58.56.13
6	46 JEAN JACQUES OBERLE	F	20.15.07	20.39.15	19.14.63	60.08.85
7	33 DIETER FOSHEL	BRD	21.02.70	20.06.61	19.15.18	60.24.65
8	45 UWE RADANT	BRD	21.06.45	21.09.81	19.23.81	61.40.07
9	43 REMY PORTAL	F	21.06.75	21.29.03	19.08.72	61.44.50
10	28 BERTRAND LENOIR	F	21.33.63	20.52.27	19.48.85	62.14.75

yht. 32 valjakkoa

Kuuden koiran luokka 12 km

Kategorie B Km 12

1	67 PER AXEL NILSSON	N	25.31.28	26.03.56	23.41.36	77.16.20
2	80 HEINI WINTER	BRD	27.06.98	26.31.19	24.57.78	78.35.95
3	81 KLAUS ENGELBRECHT	BRD	27.52.24	26.59.10	26.10.21	81.01.55
4	89 IVAN SCHMID	CH	27.25.69	27.13.13	26.37.51	81.16.33
5	114 BEAT RAUBER	CH	28.31.38	27.59.25	26.05.11	82.35.74
6	102 PHILIPPE STERN	CH	27.34.61	28.36.96	27.14.28	83.25.85
7	72 JAIMI Mc GEE	CAN	35.32.83	25.59.93	24.23.83	85.56.59
8	78 MANFRED ELFNER	BRD	29.12.49	28.42.97	28.35.63	86.31.09
9	101 DETLEF OYEN	BRD	29.15.56	30.21.68	29.23.13	89.00.37
10	76 HERMANN ALLET	CH	29.21.43	30.38.26	29.06.54	89.06.23

yht. 49 valjakkoa

Kahdeksan koiran luokka 16 km

Kategorie A Km 16

1	124 HARI-HEINZ LUSCHUETZKY	A	39.05.52	38.23.65	36.20.05	113.49.41
2	118 ANTONIO ANDREONE	I	40.10.07	38.28.16	36.34.14	115.11.37
3	132 GERD STERN	CH	40.47.04	37.58.46	37.03.13	115.48.65
4	129 CHRISTA OTTER	BRD	42.53.53	37.57.94	36.42.43	117.13.90
5	130 YVONNE LUDER	CH	40.50.45	41.04.53	39.01.68	120.58.66
6	123 JAN ENGELBRECHT PEDERSEN	DK	43.32.52	40.11.59	38.54.75	122.35.88
7	134 ALBIN SCHELBERT	CH	41.53.91	43.34.19	43.42.86	129.10.92
8	120 JUERGEN LUEBER	BRD	43.45.44	43.17.19	42.43.72	129.48.35
9	127 MANFRED SEIF	BRD	41.07.73	43.39.00	43.22.89	130.09.62
10	125 ALBERT SCHEFFOLD	BRD	45.14.74	46.01.68	42.20.99	133.38.81

yht. 17 valjakkoa

Avoin luokka 22 km

Kategorie O Km 22

1	148 IVAN SCHMID	CH	54.46.38	52.57.47	52.04.93	159.48.78
2	147 HANS NIESNER	BRD	55.02.65	57.05.97	53.20.42	165.29.24
3	146 MANFRED WITSCHER	BRD	61.03.05	59.41.00	59.42.75	180.26.80
4	139 USCHI LIEBHARD	BRD	63.21.65	60.39.29	59.11.74	183.12.68
5	145 EINAR KRISTEN AAS	N	62.47.33	64.20.21	59.04.03	186.11.57
6	149 KLAUS OSCHILEWSKI	BRD	59.56.95	65.41.56	61.04.16	186.42.67
7	150 PASCAL NICOD	CH	62.12.45	62.23.14	62.55.43	187.31.02
8	142 TONI SCHMIDT	CH	60.59.41	63.27.04	66.36.33	191.02.78
9	144 PETER FRUMM	BRD	63.53.16	67.03.58	63.59.44	195.01.18
10	143 DONAT ERTEL	BRD	59.15.67	65.45.91	77.10.18	202.11.96

yht. 18 valjakkoa

Kansallisuuslyhenteet:

A	= Itävalta
CH	= Sveitsi
F	= Ranska
I	= Italia
N	= Norja
DK	= Tanska (16 valjakkoa)
NL	= Hollanti
B	= Belgia
CAN	= Kanada
BRD	= Länsi-Saksa
L	= Lichtenstein

Kilpailu käytiin Italiassa. Kilpailuihin osallistui yhteensä 142 valjakkoa, joista osa kilpaili pulkkaluokissa. Nehän kuuluvat virallisesti EM-kisojen ohjelmaan.

Norja oli ainoa pohjoismaa, mikä oli lähettänyt osallistujia. Norjan koiraurheilun keskusliitto maksoi kilpailijoiden karanneimaksut joukkueen palatessa kotiin. Tämän joukkueen valinta aiheuttikin vuosisadan riidan Norjassa. Siitä kerrottiin Slädhundsportin numeroissa. Reki-koira-ajajat vaativat, että yhtä pulkkavaljakkoa pitää vastata yksi reki-koiravaljakko. Pulkka-ajajat vaativat, että yhtä kymmenen koiran reki-koiravaljakkoa pitää vastata kymmenen koiraa plus kymmenen pulkkaa.

Pulkkaluokassa norjalaiset veivät neljä ensimmäistä sijaa ja todella selvällä hajuraolla keski-eurooppalisiin. Emme julkaise tämän luokan tuloksia.

Kolmen koiran luokassa viime vuoden PM-voittaja Ole Petter Engli jätettiin kolmanneksi saksanseisojillaan. Kahdella kärjessä olleella itävaltalaisella juoksi alaskan huskyja.

Kuuden koiran luokassa Lassekrogissa -87 voittanut "Pax" Per Axel Nilsson otti voiton saksanseisojillaan. Sen jälkeen tulosluettelon kärkeen mahtui vain alaskalaisia.

Avoin luokassa viime vuonnakin EM:n voittanut sveitsiläinen Ivan Schmid uusi mestaruutensa melko ylivoimaisesti. Hänen valjakkonsa perustuu Alaskasta, Raitto-kennelistä ostettuihin koiriin. Viime talven PM, Norjan Einar Kristen Aas tuli viidenneksi jäaden voittajasta yli 26 minuuttia (3x22 km).

**KUULTUA
KUULTUA
KUULTUA**

Sveitsiläisen Ivan Schmidin valjakko. Schmid lennätti koirat Kanadaan kahta kilpailua varten ja sitten lennätti ne takaisin Eurooppaan, missä hän jälleen voitti Euroopan mestaruuden isossa luokassa. Koirat on ostettu Raitto-kennelistä. Jaa, että millä rahalla lennätti? Sponsori, ranskalainen kosmetiikkayhtiö, maksoi miehen ja valjakon matkakulut.

Schmidin valjakon koiria.

Schmidin valjakon koiria.

Kuvat on ottanut Ralf Sundvik Canmoressa.

Rekky lähetti Team & Trail -lehteen viime syksynä selostuksen toiminnastaan. Huhtikuussa saimme kirjeen Claes Aschbergilta, joka sujuvalla suomen kielellä liittyi Rekky jäseneksi. Klasu on asunut Kanadassa kuusi vuotta. Koirilla hän on kilpaillut neljä vuotta ja omistaa nyt 31 koiraa. Kuluneena talvena hän on ajanut hienosti 3-, 4-, 8- ja 10-koiran luokissa. Kolme voittoa, kolme kakkossijaa ja viisi kolmosijaa. Klasun kanssa on sovittu, että hän toimii NARTAn Kanadan kirjeenvaihtajana. Seuraavassa Nartassa on juttu hänestä.

Leppäsalkon perhe muuttaa maalle. Ahdas kaupunkintontti Tampereen esikaupunkialueella vaihtuu maalaismaisemaksi Teiskon Viitapohjassa, Tampereen keskusta n.30 km.

APU-lehden numerossa 16 oli pitkä juttu rabieksista. Jutun yhteydessä oli kahden palstan haastattelu Reijo Jääskeläisestä ja hänen näkemyksestään rabies-tilanteesta. Reijo kertoo jättäneensä valjakonsa Ruotsiin ja jopa harkitsevansa kokonaan Ruotsiin muuttoa, mikäli Ruotsin karanteenimääräykset jatkuvat. Näin hänen olisi mahdollista kilpailla Ruotsissa ja Norjassa.

MYYDÄÄN OSTETAAN

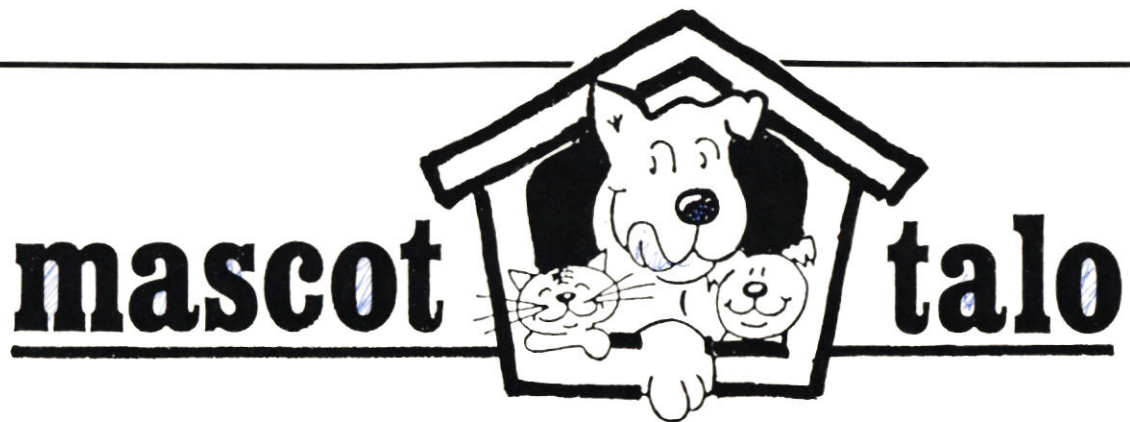
Myyn 2 - 3 hyvää reki-koiraa, jotka ovat juosseet valjakossani. Ne olivat mukana mm. Nordic Maraton -87 voittajavaljakossa ja jälleen NM:lla -88.

Ralf Sundvik
puh. 967-790 90

Myydään huskynarttu, ikä 1 vuosi. Isä johtajakoiramme Tsemmo (Huey - Blackie).

Matti Heinonen
puh. 931-761 546

Ostetaan lasten reki.
Timo Kuisma
puh. 912-427 65

mascot - säilykkeet ja kuivarehut

- erilaiset pakasterehut

suurkuluttajille myös suoraan valmistajalta

Teurasrehu Oy

Työpajankatu 2

puh. (90) 701 561 1

00500 Helsinki

TAMINAX

Erikois kuivamuona
käyttökoirille

*Kunnon koirille kunnon muona!
Käytössä hyväksi havaittu.*

*Jälleenmyynti ympäri Suomea.
Tiedustelut Juhani Heikkinen
puh. 941-667 359*

Kuuden koiran luokan Pohjoismaitten Mestari Per K. Syvertsen (taaempana). Kaksi koirista on puhdasta pointteria ja loput pointteri-saksanseisoja-risteytyksiä.

Mikael Högberg maalissa.

PM 26. — 28.2.1988

Pohjois-Hämeessä, Juupajoen Sammalniemessä pidettiin Pohjoismaiset Mestaruuskilpailut.

Radantekoryhmä oli onnistunut erinomaisesti. Radat olivat todella nopeat. 10-koiran luokassa oli n. 3 km leveää moottorikelkkauraa, kaikki muu oli autolla ajokelpoista lingottua tai aurattua tietä. Lähtö- ja maalisuorat Petääjärven jäällä oli saatu jäätymään hyväksi uraksi jään päällä olevasta vedestä huolimatta.

Radat oli tehty "putkeksi", risteykset oli suljettu lippusiimoin ja muoviaidoin. Tulostaululta näkyi heti kilpailijan maaliintulon jälkeen koko luokan sen hetkinen paremmuusjärjestys.

Kuuden koiran luokka perjantaina 26.2. mitätöitiin ruotsalaisten ja norjalaisten protestin vuoksi. Muissa luokissa tulokset perustuivat kolmen päivän yhteisaikaan.

Kilpailu oli lähes norjalaisten jäsentenvälinen: kolme mestaruutta, 3 hopeaa ja yksi pronssi. "Vahinkopronssit" otti Maria Lindqvist kuutosessa ja Juhani Heikkinen kymmissä.

Palkinnot:

Voittajat 1 500 mk ja pytty
Kakkoset 1 000 mk ja pytty
Kolmoset 500 mk ja pytty

Yleensä ilmeetön Harald hymyili nostaessaan maallisissa voitonmaljaa (puolukkamehua).

Kunniapalkinnot:

Mestari 10-koiran luokassa sai Bob Levorsenin lahjoittamat 1000 dollaria Alaskan matkaa varten. Alaskassa George Attla pitää voittajasta huolen (=täysi yöspito) kolmen viikon ajan maaliskuussa 1988.

Paras puhdas siperianhuskyvaljakko sai 1000 mk:n kunniapalkinnon Komaks-kenneliltä. Rahat vei Karsten Grönnäs.

Paras norjalainen kuuden koiran luokassa Per Syvertsen sai Norjan konsulin Ulf Andréseinin (Tampere) kunniapalkinnon. Paras ruotsalainen kuuden koiran luokassa, Maria Lindqvist sai Ruotsin konsulin, Axel Cedercreutzin (Tampere) kunniapalkinnon. Paras suomalainen kuuden koiran luokassa, Esa Konu sai Wihuri Oy:n lahjoittaman kahvinkeitin.

Kilpailun kahdeksan parasta naisajajaa saivat kultaseppä, rekikoira-ajaja Juhani Heikkisen tekemät hopeariipukset, joissa koristeena oli spektroliittiä.

Paras naisajaja kuutosessa ja kolmosessa sai Aila ja Matti Heinosen lahjoittamat kosmetiikka-pakkaukset.

Kunkin luokan paras puhdas sh-valjakko sai Ruotsin sh-klubin antamat kunniakirjat. Pokkaamassa kävivät Karsten Grönnäs, Maria Lindqvist ja Ari Toikkanen.

Kaikki osanottajat saivat Juupajoen kunnan ja Sammalniemen loman yhdessä lahjoittamat nahkavyöt, mitkä oli käsityönä tehty näitä kilpailuja varten Juupajoella. Vyöhön oli pakotettu PM-kisatunnus.

Karsten Grönäs in siperianhuskyvaljakko tuli hienosti toiseksi kymmenen koiran luokassa.

Harald maalissa - voittajana.

Varikkoaluetta. Ruotsalaisten ja norjalaisten "dogdragien" rinnalla suomalaisten auto-perävaunu-yhdistelmä näyttää aika vaatimattomalta.

Maria Lindqvistin sh-valjakko valmistautumassa lähtöön.

Norjalainen Terje Hoel pakkaamassa koiria autoon. Terje on "uusi kasvo" kilpaurilla. Terje ajoi vuosia Nordiska-tyylillä (koira, pulkka ja mies suksilla). Sit-ten hän innostui rekikoirista, myi seisojat ja pulkan sekä osti kolme alaskanhusky-narttua, jotka hän heti astutti. Nyt hänellä on n. 20 hyvää nuorta koiraa. Niiden kuljetukseen hän osti Ford-pick-upin (paino yli 3,5 tonnia), jossa on henkilöauton penkit kuudelle matkustajalle. Reki, valjaat, liinat ja koiralaatikko lavalla ovat parhaat mahdolliset. Terje totesi ole-vansa nyt Norjassa keskitasoa tai vähän huonompikin, mutta varoitteli tulevista vuosista...

3-KOIRAN LUOKKA 3 x 10,6 km

		26.2.	27.2.	28.2.	yht.
1.	Nina Smidströd	N 23.21	23.34	23.50	1.10.45
2.	Trine Lise Berg	N 24.30	23.31	24.49	1.12.50
3.	Pål Andersen	N 23.59	23.47	25.23	1.13.09
4.	Kristian Bollaren	N 25.08	23.55	25.14	1.14.17
5.	Henry Wallenius	F 25.56	23.40	27.06	1.16.42
6.	Pertti Kettunen	F 27.42	25.56	31.17	1.24.55
7.	Ari Toikkanen	F 28.36	27.12	29.12	1.25.00
8.	Sune Strålberg	S 30.01	27.55	30.03	1.27.59
9.	Risto Ruuska	F 29.59	27.26	31.36	1.29.21
10.	Jyri Rannisto	F 29.51	27.57	32.05	1.29.53
11.	A-L Puolitaival	F 30.22	26.26	33.59	1.30.47
12.	Olavi Karppi	F 31.58	27.46	33.52	1.33.36
13.	Leif Salmgren	S 33.34	30.10	33.01	1.36.45
14.	Ari Mäenpää	F 33.13	30.23	37.09	1.40.45
15.	Marjaana Muurinen	F 34.37	31.07	35.37	1.41.21
16.	Katariina Roukala	F 34.41	32.10	41.13	1.48.04

6-KOIRAN LUOKKA 2 x 14,6 km

		27.2.	28.2.	
1.	Per Syvertsen	N 29.02	30.21	59.23
2.	Jan Nilsen	N 30.21	30.57	1.01.18
3.	Maria Lindqvist	S 30.45	32.15	1.03.00
4.	Taina Teräs	S 31.03	32.53	1.03.56
5.	Benword Jonsson	S 31.20	33.11	1.04.31
6.	Esa Konu	F 31.36	33.12	1.04.48
7.	Morten Andresen	N 31.48	33.06	1.04.54
8.	Mikael Jutila	F 32.14	32.43	1.04.57
9.	Jan Svensson	S 32.01	33.17	1.05.18
10.	Kjersti Stromnes	N 32.13	34.10	1.06.23
11.	Matti Heinonen	F 32.09	34.25	1.06.34
12.	Gunnar Liljedahl	S 33.24	34.30	1.07.54
13.	Ari Laitinen	F 32.48	35.10	1.07.58
14.	Ralf Sundvik	F 33.16	35.15	1.08.31
15.	Terje Hoel	N 33.13	35.19	1.08.32
16.	Rune Haugmo	N 32.54	37.40	1.10.34
17.	Juha Leppäsalko	F 34.23	36.12	1.10.35
18.	V-P Lehtomäki	F 34.39	37.12	1.11.51
19.	Joni Elomaa	F 35.32	37.43	1.13.15
20.	Erkki Heinonen	F 38.14	39.41	1.17.55
21.	Jari Rannisto	F 36.36	41.32	1.18.08
22.	Dan Anders Löw	F 35.47	44.17	1.20.04
23.	Kalevi Vainio	F 38.45	41.27	1.20.12
24.	Eila Kuusinen	F 41.45	46.00	1.27.45
25.	Markku Ketomäki	F 43.31	49.31	1.33.02
-	Stein Eian	N 29.56	keskeytti	
-	Nils Finsrud	N 33.30	"	
-	Rauno Vuorinen	F 40.47	"	
-	Ralf Hoefft	56.13	"	

10-KOIRAN LUOKKA 3 x 23,0 km

		26.2.	27.2.	28.2.	yht.
1.	Harald Solberg	N 46.26	44.17	48.04	2.18.47
2.	Karsten Grönäs	N 47.18	46.26	49.31	2.23.15
3.	Juhani Heikkinen	F 47.02	48.25	52.27	2.27.54
4.	Roger Leegaard	N 48.50	46.54	53.01	2.28.45
5.	Mikael Högberg	S 51.08	48.04	51.29	2.30.41
6.	Magnar Aasheim	N 50.31	48.41	54.26	2.33.38
7.	Jouni Matila	F 51.42	49.31	55.26	2.36.39
8.	Ahti Lindstedt	F 57.01	53.13	1.05.44	2.55.58
9.	Olli Hartikka	F 1.02.05	57.44	1.06.58	3.06.47
10.	Aimo Aaltonen	F 1.06.32	1.00.32	1.09.30	3.16.34

Nils Finsrud on ohittanut Joni Elomaan muutamaa metriä ennen maalia.

Olavi Karpin ja Risto Ruuskan maalisuoran taistelua. Risto on melkein saanut kiinni Olavin kahden minuutin etumatkan.

Jussi Heikkinen odottamassa lähtölaskentaa. Koirilla ei ole kiirettä, yhdellä on jopa aikaa purra pääliinaa poikki.

(HARJOITUSKILPAILU)

6-KOIRAN LUOKKA 14,6 km 26.2.

1.	Stein Eian	29.04
2.	Maria Lindqvist	29.30
3.	Esa Konu	30.22
4.	Per Syvertsen	30.48
5.	Ralf Sundvik	30.55
6.	Ari Laitinen	31.14
7.	Morten Andresen	31.25
8.	V-P Lehtomäki	31.54
9.	Jonsson Benwordh	32.04
10.	Nils Finsrud	32.07
11.	Matti Heinonen	32.33
12.	Rune Haagmo	32.37
13.	Mikael Jutila	32.57
14.	Dan-Anders Löw	33.22
15.	Juha Leppäsalko	33.26
16.	Jari Rannisto	33.53
17.	Erkki Heinonen	34.03
18.	Joni Elomaa	34.08
19.	Kalevi Vainio	36.00
20.	Gunnar Liljedal	36.16
21.	Kjersti Strömnes	36.20
22.	Rauno Vuorinen	36.26
23.	Eila Kuusinen	37.00
24.	Ralf Hoefft	39.40
25.	Markku Ketomäki	41.37
26.	Jan Nilsen	1.02.07
27.	Taina Teräs	1.04.14
28.	Jan Svensson	1.06.33

Nämä tulokset mitätöitiin protestin vuoksi.

Eila Kuusinen potkii ja potkii, kuusi minuuttia myöhemmin lähtenyt Dan-Anders Löw seisoo jalaksilla.

Ralf Sundvik, Finland, nro 109.

Erilainen loma — En annorlunda semester

Kaikki alkoi viime syyskuussa Attla-seminaarissa, Kangasalla, missä Bob Levorsen esitteli ISDRAN toimintaa ja kertoi suurista ISDRAN järjestämistä kilpailuista tammikuussa -88 Canmoressa, Kanadassa.

Aloin jo siellä ajatella matkaa Kanadaan. Kotiin tultuani otin sukulaisilta selvää, missä päin ne Amerikan serkut asuvat. Ja kuulin, että yksi serkku asuu Canmoressa (tai Albertassa, kuten he siellä sanovat)! Ajattelin, että miksen voisi ottaa lomaa ja mennä sinne. Vuokraisin valjakon, millä voisin kilpailla.

Aloin soitella. Soitin Kanadaan, Matille ja Bobille, jolta sain kutsun kilpailuihin. Soitin taas serkuleni ja pyysin häneltä apua valjakon vuokraamisessa. Hän soitteli ja soitteli ja lopulta hän ilmoitti vuokranneensa minulle valjakon Terry Streeperiltä.

20.1.1988 olin Kööpenhaminassa, mistä ostin lentolipun Kanadaan. Jännitti. Kaikki meni hyvin. Serkkuni oli minua vastassa Edmontonissa. Ajoimme serkulleni, missä olimme yötyä. Lainasin auton ja ajoin Lacombe-nimiseen kaupunkiin, Edmontonin ja Calgaryn puolivälissä. Yövyin ja jatkoin matkaa. Oli

mielenkiintoista ajaa yksin Kanadassaja varsinkin Calgaryn läpiajo on jäänyt mieleen. Jatkoin edelleen Canmoreen ja aloin etsiä motellia, missä Streeperin veljekset asuivat. Se ei ollutkaan helppoa. Motelli ja Terry löytyivät lopulta.

noimme niiden jaloitella. Koirat asuvat dogdragissa, ne otetaan ulos viisi kertaa päivässä juomaan, syömään ja saamaan liikuntaa. Sen jälkeen lähdin katselemaan varikkoaluetta. Siellä oli jo paljon kilpailijoita, useimmat kauempaa tulleita.

mainoksia ja Canmoren matkailuoppaan. Sitten oli muotinäytös, sketsejä ja yhteislaulua. Ilta oli mahdettavan hauska.

Lauantaiaamuna heräsimme aikaisin ja ajoimme Canmoren keskustasta 15 km Sparkley-nimiselle järvelle, missä oli kilpailukeskus. Siellä oli koirankuljetusautoja. Paljon, niin paljon etten ole koskaan nähnyt niin montaa. Me olimme siellä aika aikaisin. Otimme koirat heti ulos. Ennen ensimmäistä lähtöä koirat olivat ulkona autos- ta 6-7 kertaa. Olin hermostunut. Mietin koko ajan, että mitähän tästä tulee. Jännitystä lisäsivät oudot koirat. Vasta perjantai- iltana Terry oli kertonut, millä koirilla saan ajaa. Terry rauhoitteli minua sanoen, että kaikki tulee menemään hyvin. Hänen koiransa juoksevat samalla tavalla, ajoipa kuka hyvänsä.

Lähtöhetki lähestyi. Valjastimme koirat. Terry ja hänen "handlerinsa" Jemi auttoivat minua. Kaikki meni alussa todella hienosti. Sitten koirat huomasi- vat, että jalaksilla onkin outo kuski. Puoleksivälissä yksi koira alkoi vilkuilla taakseen ja lakkasi vetä- mäst. Huusin sille koko ajan, mutta ei auttanut.

Canmoren talviurheilukeskuksen hieno sisään-tulo.

Siellä oli myös norjalainen Björn Haugborg, joka myös aikoi ajaa Streeperiltä vuokratulla valjakolla. Oli torsrai-ilta. Istuimme kolmistaan yhdessä iltaa, juttelimme, tutustuimme toisiimme ja täytyy sanoa, että meillä oli hauskaa.

Perjantai-iltana menimme ulos "dogdragin", koiran- auton luo, otimme koirat ulos, juotimme ne ja an-

Katselin autoja ja koiria ja ihmettelin.

Iltapäivällä ilmoittau- duin kilpailuun ja samalla maksoin ISDRAN jäsen- maksun, koska se oli edellytys osallistua kilpailuun.

Perjantai-iltana oli juh- lat. Arvonta oli suoritettu jo aikaisemmin, me saimme pussin mikä sisälsi kilpailunumeron, säänot, kartan, kilpailun sponsorin Tuffys-koiranruokatehtaan

Koira jarrutti. Muut menivät hyvin koko radan.

Björn Haugborgilla oli s amoja ongelmia. Hänenkin koiransa vierastivat oudon ajajan ääntä, eivätkä juosseet kunnolla.

Sitten haluan kertoa asiasta, minkä toivon toteutuvan myös Suomessa ja jo ensi talvena. Monet ajajat täällä: Len Robb, molemmat Belandit ja monet muut ajavat useissa luokissa samassa kilpailussa. Kolmessa, kuudessa ja avoimessa tai kahdeksassa ja avoimessa. Tämä onnistuu hyvin, sillä luokkien välillä on pitkä tauko ja ajaja ehtii tulla maaliin ja rauhassa valmistautua seuraavaan luokkaan. Minä haluaisin ajaa sekä kolmessa että kuutosessa ja meille kaikille tämä olisi erinomainen tapa kouluttaa pentuja kilpailutinteessa.

Kilpailussa pidettiin tunnelmaa yllä koko ajan. Alueella kiersi pieni orkesteri soittaen ja laulaen. Englannin taitoni ei täysin riittänyt sanojen ymmärtämiseen, mutta jotain hauskaa laulujen sanoissa oli, koska ihmiset nauroivat koko ajan.

Norjalaisella Björn Haugborgilla oli hyvin erikoisen näköinen ketunhastasta tehty lakki, mikä herätti kaikkien huomiota. Lehtikuvaajat ympäröivät häntä pyytäen valokuvauslupaa.

Lauantain tulosten selvittyä ajattelin: huomenna ajan paljon, paljon paremmin. Olin lauantaina 20. Sunnuntaina se sama koira alkoi taas reitin puolivälissä temppuilla ja jarruttaa. Kuitenkin ajon aikana minusta tuntui, että parannan aikaani monta minuuttia ja että parantaisin myös sijoitustani. No, kahden päivän lopputuloksissa olin 20. Björn Haugborg oli 26.

Palkintojenjako alkoi heti viimeisten kilpailijoiden tultua maaliin. Palkintoina oli, rahojen lisäksi, isoja pyttyjä. Terry lähti heti Calgaryyn ostamaan koiranruokaa. Illalla Terry kysyi minulta, olisinko halukas kilpailemaan myös seuraavana viikonloppuna Wetaskwimissa, mikä sijaitsee aika lähellä Calgaryä. Minä olin. Tu-

Ralf itse (valkoinen tupsu pipossa) odottamassa lähtövuoroa.

Beland-kennelin dogdrag.

Beland-kennelin koirat(vasen auto) odottamassa juotavaa. Koirien kiinnitystapa autoon on meillä Suomessakin helposti toteutettavissa. Tällä menetelmällä koirat eivät pääse raapimaan auton kylkiä.

Terry Streeperin avoimen luokan valjakko vauhdissa.

Streeper-kennelin koiria.

Ralf kertoi, että suomalaisen käsityksen mukaan Streeper-kennelin koirat olivat pieniä, niin pieniä, ettei hän ole nähnyt kenelläkään Suomessa sen kokoisia koiria.

limme tiistaina kilpailupaikalle, mikä sijaitsi vain 50 km:n päässä serkkuni kodista. Tiistaista torstaihin harjoittelimme valjakoilla. Ajoimme kahdella 16:n koiran valjakolla. Siellä oli monia ajajia, jotka olivat myös tulleet suoraan Calgarystä. Ehkä 10-15 kenneliä autoineen, niiden joukossa Mari Höe-Raitto. Minulla oli nyt hyvää aikaa jutella Marin kanssa. Björn Haugborg ei ollut siellä, hän oli lähtenyt suoraan kotiin sunnuntaina. Oli mielenkiintoista nähdä nimeltä aiemmin tuntumiani ajajia, jutella heidän kanssaan, katsella koiria ja valokuvata niitä.

Siellä oli kylmä, hirveän kylmä. Kilpailukeskus oli pitkän järven päässä. Lähdimme ajamaan vastatuuleen. Pakkasta oli 26 astetta ja raaka vastatuuli. Minulla oli paksu pusero päällä, mutta siitä huolimatta minusta tuntui, että jäädyn jalaksille.

Olin 16. Terry ajoi kahdeksan koiran luokassa ja hänkin tuli 12:ksi, vaikka ajoi omilla koirillaan. Olin aika tyytyväinen omaan sijoitukseeni, mutta Terry ei ollut tyytyväinen.

Eräs asia, mihin kiinnitin huomiota viikolla ennen kilpailuja. Ajaessamme harjoituksia isoilla valjakoilla lähdön jälkeen aukeaa järven jäätä, kääntyi uralta ensin kolmen koiran rata, sitten kuuden ja lopuksi kahdeksan koiran ura. Harjoitusten aikana sivulle kääntyviä uria ei oltu suljettu. Johtajakoirat eivät osanneet oikea-vasen-komentoja. Ne yrittivät koko ajan kääntyä pikkuluokkien radoille eivätkä ne tajunnet mitään kääntymiskomentoja. Jouduimme juoksemaan edessä ja vetämään seisingeistä johtajakoiria saadaksemme ne haluamallemme uralle. Meillä Suomessa johtajakoirat osaavat kääntymiskomennot paljon paremmin. Toisaalta on sanottava, että nämä koirat osasivat ohittaa. Wetaskwimissa ohitin kaksi valjakkoa kilpailun aikana ja koirani juoksivat niiden ohi niin kuin ohitettavia valjakoita ei olisi ollutkaan.

Kaikkialla matkani aikana ajajat kyselivät Suome-

Koira, Raitto-kennel.

Mari Höe-Raiton johtajakoira valjaissa.

Len Robbin avoimen luokan valjakko valmiiksi valjastettuna.

Kahdeksan koiran valjakoita odotta massa lähtövuoroaan. Koirien merkin-tä tapahtui tässä jonossa.

sta javakiokysymysoli, mil-lä koirilla Suomessa aje-taan. Kerroin itse ajavani siperialaisilla ja että niitä on aika paljon Suomessa. Melkein kaikki vetivät suunsa virneeseen ja muu-tamat nauroivat ääneen. Minun on kuitenkin todet-tava, että sen kaltaisia siperialaisia mitä meillä Suomessa on, en nähnyt ainuttakaan matkani ai-kana. Ne muutamat sipe-rialaiset, joita näin, muis-tuttivat koiria, mitä meillä oli 20 vuotta sitten.

Koska minulla oli aikaa katsella ympärileni, tutkin myös reet. Ne olivat täysin samanlai-sia kuin meillä Suomessa;

ei mitään eroa. Muistakaan välineistä en löytänyt eroa. Ostin kuudet valjaat, koska ne olivat halpoja. Hinta näkyy laadussa. Tammisen Pentin tekemät valjaat ovat parempia kuin nämä Kanadasta ostamani.

Iltaa istuessamme jutte-limme kaikenlaista. Enhän minä kaikkea ymmärtänyt täysin, mutta jotain sieltä täältä. Kilpailujen järjestä-misestä juteltaessa tuli esiin omituinen seikka: pal-kintorahoja löytyy, mutta toimitsijoista on pulaa. Mi-nä mietin moneen kertaan, olinko ymmärtänyt oikein. Rahaa saa vaikka kuinka paljon jaettavaksi palkin-toina, mutta toimitsijat ovat kiven alla. Kai se on

sitten niin, että kaikki ha-luavat ajaa ja perheenjäse-nillä on kiire auttaessaan toisiaan starteissa.

Tapasin siellä monia aja-jia, jotka ajavat samoissa kilpailuissa useissa luokis-sa. Esim Don Beland ker-toi, että hän ajaa niissä luokissa, missä on rahaa tarjolla hyvin. Hän kuulem-ma tarvitsee rahaa. Kat-sellessani Val ja Don Belandin autoa ja varus-teita, totesin mihin raha oli käytetty. Auto oli hieno, kaikki välineet uusia ja hyvin tehtyjä. Don tuli toi-seksi avoimessa ja kolman-neksi kahdeksan koiran luo-kassa, Val voitti kuuden koiran luokan ja tuli toi-

seksi kolmosessa. Mari Höe-Raitto oli kuutosessa toinen ja voitti kolmosen.

Molemmissa kilpailuissa ajoi myös norjalainen Kari Steinhau, Magnar Aasheimin elämänkump-pani. Kari oli ollut useita viikkoja Raittoilla ja kilpai-lut hän ajoi Raitto-kenne-lin koirilla. Wetaskwimissa hän tuli kuuden koiran luo-kassa hienosti neljänneksi, vain minuutin voittajan takana ja viisi minuuttia minua paremmin. Juupa-joen PM-kisoissa tapasin taas Karin ja oli mukava muistella Kanadan matkaa. Kari osti tällä matkalla seitsemän koiraa. Muuta-mat ovat kuuluisan Lingon jälkeläisiä.

Uusia tuontikoiria

Ralf Sundvik osti Kanadan-matkallaan kaksi koiraa Raitto-kenelistä, Alaskasta. Koirat ovat Attlan jalostuslinjoista, mm. narttu on puhdas Attlan koira. Sen isä on eräs GA:n parhaista periyttäjästä, Pepy ja sukutaulusta löytyvät mm. Tom, Grover, Mitzie, Scotty, Chris ja 60-luvun huippujohtaja Blue.

Narttu Canyon (takana) on 4-vuotias, 60 cm ja 8 kk:n ikäinen urospentu Lucas on tällä hetkellä n. 57-58 cm. Koirien väri on jostain valkoisen ja keltaisen väliltä. Niillä on sopivan lyhyt karva urheiluumme ajatellen.

Canyon ja Lucas tulivat Suomeen Vapun päivänä ja ovat nyt Vappu ja Pentti Vuorenmaan hienossa karan-teenikennelissä Ikaalisissa.

WETASKIWIN SLED DOG DERBY

WETASKIWIN, ALBERTA

January 30 & 31, 1988

Unlimited Class / 11 Entries

27.6 Total Miles / \$7,000 Purse

1. Len Robb	85:41
2. Don Beland	86:25
3. Jim Harvey	89:10
4. Richard Beck	89:26
5. Terry Streeper	93:34
6. Mak Pierson	93:34
7. Frank Kelly	94:21
8. John Capot Blanc	95:51
9. Eric Palebroda	60:38
10. Cloutier	61:45

Eight Dog Class / 25 Entries

16.8 Total Miles / \$4,500 Purse

1. Curt Merritt	50:03
2. Rick Meyer	50:14
3. Don Beland	50:16
5. Larry Tallman	50:27

6. Jim Arndt	51:33
7. Al Valetta	52:00
8. Martin Carson	52:31
9. Glenda Walling	52:49
10. Steve Taylor	53:37
11. Sandy Saunderson	53:49
12. Terry Streeper	54:59
13. Terry Quesnel	55:34
14. Zev Chockinov	56:02
15. George Dinstel	56:03

Six Dog Class / 30 Entries

13.4 Total Miles / \$2,500 Purse

1. Val Beland	40:20
2. Mari Hoe-Raitto	40:46
3. Doris Prefontaine	41:01
4. Kari Steihaug	41:23
5. David Poitras	41:56
6. Bill Betzer	43:03
7. Tammy Harvey	43:07
8. Bob Pelling	43:20
9. Chris Vogt	43:42
10. Glenda Walling	44:24

11. Roger Drury	44:30
12. Roland Campbell	45:05
13. Gerald Demarais	45:40
14. Curt Merritt	45:44
15. Jim Arndt	46:01

Three Dog Class / 25 Entries

8.6 Total Miles / \$1,000 Purse

1. Mari Hoe-Raitto	28:49
2. Val Beland	29:44
3. Sandra Robichaud	32:02
4. Bill Betzer	32:05
5. Russell Saunderson	32:11
6. Curt Merritt	33:52
7. Al Valletta	34:09
8. Robert Pelling	34:48
9. Bev Betzer	34:53
11. Chris Marshall	36:55
12. Tammy Harvey	37:08
13. Donna Kaita	37:35
14. Kevin MacDonald	37:45
15. Roder Drury	38:01

1988

INTERNATIONAL SLEDOG RACE

ALPIROD®

Euroopan kohutuina ja eniten julkistettu kilpailu on käyty. Fyysisesti vaativin lienee 400 km pitkä non-stop-ajona suoritettava Finmarkslöpet. Kaksoseksi sijoittuneen Alpirod, 800 km jakautuen kymmeneen etappiin.

Palkintojen suhteen Alpirod on numero yksi: voittajalle 80.000 mk

- 2. 64.000
- 3. 57.600
- 4. 51.200
- 5. 44.800
- 6. 32.000
- 7. 25.600
- 8. 19.200
- 9. 12.800
- 10. 6.400

Kunkin etapin

- voittaja 1920 mk
- kakkonen 1280
- kolmonen 640

Kilpailun päätyttyä palkinnot annettiinkin 15:lle parhaalle. Nämä rahat otettiin ajamattomien osuuksien palkinnoista.

Kilpailun osanottomakseen oli huikea 4500 mk, mikäli ajaja halusi majoitukset ja ruoan kilpailun aikana. Ilman ruokaa ja sänkyä ajaminen maksoi 2250 mk

Kilpailuun huolitettiin vain 40 ajajaa, joiden tuli olla vähintään 18 täyttäneitä ja heillä tuli olla kokemusta pitkän matkan kilpailuista. Tämä määrä tuli täyteen, mutta lähtöviivalle ilmaantui vain 25 valjakkoa, joista kaksi keskeytti. Juhani Heikkisen kohdalla poisjäännin aiheutti rahoitusongelmat.

Kilpailun säännöissä vaadittiin Suomessa autoja asioita:

-koirilla piti olla viisi eri-

laista rokotusta ja kuudetta suositeltiin

-ajajalla piti olla lääkärin todistus omasta terveydentilastaan

-kaikki osallistuvat koirat merkittiin ja valokuvattiin -pakollisiin varusteisiin kuuluivat esim. lumikengät, 8 tossua koiraa kohti, kirves (paino väh.700g ja koko pituus väh.50 cm)

-koiramäärä startissa piti olla 8-12. Viisi oli pienin määrä, millä sai ajaa -koirat piti koko kilpailun ajan pitää ulkona tai autossa. Mihinkään sisätiloihin niitä ei saanut viedä lukuunottamatta pakollisia lääkärintarkastuksia

ALPIROD 1988 ASIAGO (I) - 1ST FEBRUARY 1988

KM 412 TIME-MEDIUM SPEED/KM. 21.953

FINAL CLASSIFICATION

HEATS POSIT	NR. BIB	NAME	NATION	TOTAL TIME h ' "	TIME DIFFERENCE h ' "
1	16	RUNYAN JOE	USA	18.46.00	
2	13	SWENSON RICK	USA	19.36.16	50 16
3	4	RIDDLES LIBBY	USA	19.52.15	1 06 15
4	26	WHITE TIM	USA	20.40.41	1 54 41
5	2	PHILIP JACQUES	FRANCE	20.58.12	2 12 12
6	23	NICOD PASCAL	SWISS	21.35.53	2 49 53
7	6	REDINGTON JOE	USA	21.39.45	2 53 45
8	9	AUSTIN JERRY	USA	22.25.36	3 39 36
9	12	PHILIP CLAIRE	FRANCE	23.02.21	4 16 21
10	15	KHATCHIKIAN ARMEN	ITALY	23.25.46	4 39 46
11	1	JAASKELAINEN REIJO	FINLAND	23.46.18	5 00 18
12	8	THORNEUS TAISTO	SWEDEN	24.02.48	5 16 48
13	5	ZELLER HUGO	SWISS	24.26.33	5 40 33
14	17	BINZER LUDWIG	GERMANY	24.54.08	6 08 08
15	3	FROMM PETER	GERMANY	24.56.21	6 10 21
16	14	PERRI DOMENICO	ITALY	26.38.06	7 52 06
17	25	GUILLAUD J. PATRICK	FRANCE	28.34.15	9 48 15
18	19	STAUBER ERNST	AUSTRIA	28.37.33	9 51 33
19	10	MINARTZ RENE'	HOLLAND	28.48.21	10 02 21
20	20	BONDAVALLI CARLO	ITALY	30.42.29	11 56 29
21	18	MONNIER ANDRE'	FRANCE	32.07.31	13 21 31
22	21	WARBEL MICHAEL	GERMANY	32.28.59	13 42 59
23	22	HENROT ALBERT	BELGIUM	32.42.50	13 56 50

John J. Hughes
Earl Norris

-säännöissä oli nimetty pitkä lista lääkkeitä ja piristeitä, joiden käyttö koirille oli kielletty, sama koski ajajia

-ohitettu valjakko sai pyytää itse ohitusmahdollisuutta vasta 10 minuutin jälkeen aiemmasta ohituksesta

-roskien, minkälaisten tahansa, jättäminen oli kielletty jopa säännöissä. Roskat piti viedä nimetyille jätteidenkeräilypaikalle

Kilpailu muuttui jonkin verran suunnitellusta. Kaksi osuutta peruutettiin lumen puutteen vuoksi. Viimeisellä 200 km osuudella kolme kilpailijaa, Swenson,

Austin ja Jaques Philip oikaisivat. Tilanne oli epäselvä ja kilpailupäällikkö Earl Norris ja ylituomari Al Crane päättivät poistaa tuloksista koko osuuden. Voittaja olisi joka tapauksessa ollut Joe Runyan, mutta muut sijoitukset olisivat vähän muuttuneet.

Kilpailun pituudeksi jäi näin ollen 412 km, mikä jakautui kahdeksaksi etapiksi. Etappien rataprofiilit vaihtelivat suuresti. Oli satojen metrien nousuja muutaman kilometrin matkalla. Mutta vastaavasti oli alamäkiä. Esim. kuudes etappi, 71 km, oli 71 km pitkä alamäki, lähtö 1800

NUMEROLEIKKIÄ

ALPIROD				IDITAROD			
Ajaja	Koiria kennelissä	sij.	aika	%-ero voittajaan	sij.	aika	%-ero voittajaan
Voittaja	150-200	1.	18.46	0	1.	11.11.41	0
Rick Swenson	150	2.	19.36	4,4	2.	12.02.10	5,3
Jaques Philip	40	5.	20.58	11,7	14.	14.00.02	21,9
Joe Redington Sr.	500	7.	21.39	15,4	5.	13.03.25	14,4
Jerry Austin		8.	22.25	19,4	11.	13.19.06	20,1
Reijo Jääskeläinen	30	11.	23.46	26,6	29.?	14.13	26,6
Taisto Thorneus	40-50	12.	24.02	28,1	30.?	14.21	28,1

Narttaa tehdessämme totesimme, että sekä Alpirodissa että Iditarodissa oli samoja ajajia. Laitoimme ajajat talukoon:
- aika ja sijoitus kummasakin kilpailussa
- loppuajan prosentuaalinen ero voittajaan

Kaava ei ole aivan matemaattinen, mutta melkein. Taulukosta näkyy, että Rick Swenson (kakkonen kummassakin kilpailussa) jäi Alpeilla 4,4 % ja Alaskassa 5,3 % voittajasta. Pappa-Redington (71-vuotias) jäi Alpeilla 15,4 % ja Alaskassa 14,4 %. Jerry Austin (omistaa Alaskassa aika ison kennelin) jäi vastaavasti 19,4 % ja 20,1 %.

Kaavan sotkee nimi Philip: 11,7 % ja 21,9 %. Jaques Philip oli Alpirodissa viides ja Claire Philip yhdeksäs. Perhe asuu 40:n koiransa kanssa lähellä Pariisia. Harjoitusmaastona heillä on historiankin kirjoista tuttu Fontainebleau metsä. Kilpailukokemusta heillä on

jakaa vaikka suomalaisille. Euroopan mestaruuskilpailuissa voittoja ja muita mitalisijoituksia. Jaques ajoi Iditarodin 1985 ja 1986. Molemmat ajoivat Iditarodin 1987: Jaques oli 20. ja Claire 26. Nyt, 1988, Jaques oli 14.

Philapien koirat ovat nykyään lähes kaikki alaskalaisia. Vielä 1986 Iditarod-valjakko oli koottu siperialaisista.

Philippejä voidaan verrata suomalaisiin ajajiin. Vähän Suomea suuremmissa maassa asuu 55 miljoonaa asukasta. Tavallisen ranskalaisen suhtautuminen koiralaumaan ja -valjakoon lienee yhtä nihkeää kuin Suomessa. Harjoittelumahdollisuudet ovat heikkomat kuin Suomessa, Kiirunasta puhumattakaan. Oletettavasti koiramäärä, 40, on suurin mahdollinen.

Koiramäärään törmäämme myös tulosvertailussa. Pienellä jalostusmateriaalilla ja pentumäärällä on jatkuvan kehityksen viemi-

nen eteenpäin vaikeaa. 500:sta hyvästä on helpompaa löytää 12 erinomaista kuin 40:stä hyvästä.

Kokenut 40:n koiran omistaja pudottaa prosenttilukunsa 11,7:stä 21,9:ään (ero voittajaan). Voisi jossitella: ilman Alaskan kokemusta olevat Reijo ja Taisto putoaisivat Iditarodilla kärjestä enemmän kuin Alpirodilla. Eli "teoreettisissa" lopputuloksissa ajat 14 vuorokautta + risat voisivatkin olla 15-16 vuorokautta.

Nämä olivat laskukoneleikkiin perustuvia oletuksia, mutta kyllä niistä totuuden siemen löytyy. Kenenkään ei kannata kuitenkaan masentua. Eurooppalaisella tasolla meillä on kaikki mahdollisuudet päästä kärkeen. Sen, minkä keski-euroopalaisiin verrattuna menetämme kalliilla tuontikoirien karanteenilla, voitamme loistavilla harjoittelumahdollisuuksilla.

Joe Runyan

m:ssä ja maali 1400 m:ssä.

Kilpailuihin osallistui myös kaksi pohjoismaista täysammattilaista, Reijo Jääskeläinen Toijalasta ja Taisto Thorneus Ruotsista, Kiirunasta. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun päästiin vertaamaan Pohjolan ja Alaskan ammattilaisia keskenään. Ero muodostui yllättävän suureksi. Koska kyseessä oli etappikilpailu, missä koirat juoksevat vuorokauden aikana korkeintaan neljä tuntia, pitäisi erojen olla pienempiä kuin esim. 400 km:n non-stop-kilpailussa, missä koirat juoksevat 15-18 tuntia vuo-

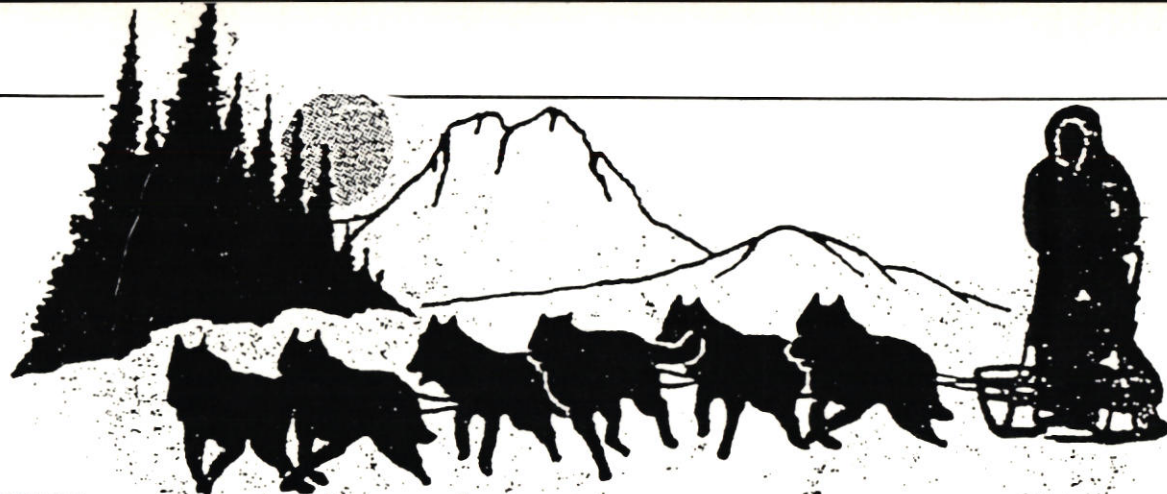
rokauden aikana. Mitenkähän olisi Conny Bergström pärjännyt? Toivottavasti hän pääsee ensi vuonna mukaan.

Alpirodin saamasta julkisuudesta jokunen sana. Nykyään Roomassa asuva entinen suomalainen reiki-koira-aktiivi seurasi kilpailua Italian lehdistä ja Rooman alueen 13:sta tv-kanavasta. Hänen kommenttinsa: tv:ssä oli vähän, vain muutamia lyhyitä pätkiä koko kilpailusta. Niissä haastateltiin italialaisia ajajia, alaskalaiset pääsivät kerran kuvaruutuun.

Saman havainnon teim-

me täällä Nartan toimituksessa. Kävimme päivittäin Tampereen kaupunginkirjaston lukusalissa, minne tulevat kaikki suurimmat Keski-Euroopan lehdet. Minkään maan isoissa lehdissä ei ollut riviäkään Alpirodista. Tämä hieno lajimme ei ilmeisesti Keski-Euroopassakaan ylitä urheilutoimittajien uutiskynnystä. Niissä lehdissä alppihiihto oli numero yksi, pyöräilystä oli juttuja aika paljon, lähestyivät Calgaryn olympialaiset saivat palttilaa jonkin verran (ei kuitenkaan niin paljon kuin meillä Suomessa).

Alpirod 1989 startti on 21.1.1989 ja maaliin tullaan Asiagossa 5.2. Kilpailua tullaan muuttamaan tämän vuoden kokemuk-
sista viisastuneina. Päivit-
täiset siirtymätaipaleet
olivat erittäin raskaita kil-
pailijoille ja niinpä ensi
talvena ajetaan samasta
paikasta kahtena päivänä.
Näin siirtymät seuraavan
etapin alkuun vähenevät
puolella. Tulemme Nartan
heinäkuun numerossa jul-
kaisemaan kilpailukutsun,
jotta kaikki asiasta kiin-
nostuneet ehtivät harkita
osallistumista ja aloittaa
rahan hankinnan.

Risto Kamunen

Alpirodia seuraamassa

Vaikeinta oli löytää kilpailupaikat. Niitä jouduttiin surkean talven takia siirtämään. Tuntui, etteivät järjestäjätäkään tienneet edellisenä päivänä, missä seuraava osakilpailu ajetaan. Kun viimein osuin oikeaan kylään, saattoi löytää Alpirod-mainoksia muutaman kappaleen. Seurasin kilpailuja Sveitsin kamaralla. Olin kyllä odottanut suurempaa julkisuutta kilpailuille. Saksaan ei tullut kilpailujen ensimmäisten päivien aikana mitään tietoa tuloksista. Väkeä oli lähtö- ja maalipaikoilla kuitenkin melko paljon, kun ottaa huomioon paikallisen väestön määrän. Ilmeisesti informaatio kulkee sellaisia kanavia pitkin, joita ulkolaiset on vaikea seurata: radio? TV?, paikallisia lehtiä en nähtyt.

Ymmärrän hyvin kilpailijoiden vaikeuden siirtymätaipaleiden kanssa, vaikka nyt teillä olikin kesäkel. Ihmettelen, jos kilpailu jatkuu näin pitkäaikaisena. Mielestäni puolikymmentä osakilpailua riittää. Siinä saisivat kilpailun kaikki alppimaat. Näin pitkäaikainen kilpailu on taloudellisesti liian rasittava.

Kilpailut, joita seurasin, olivat hyvin järjestettyjä. Lähtö- ja maalipaikat selvästi aidatut, mainoksin koristettuja. Radat, siltä osin kuin pääsin seuraamaan, olivat 1,5-2 metriä leveää uraa. Merkinnästä en tiedä muuta kuin, että se ei ilmeisesti ollut riittävän hyvä, koska joitakin eksymisiä sattui viimeisessä osakilpailussa.

Yhteishenki kilpailijoiden kesken tuntui olevan

erinomainen. Varmasti näin pitkä yhteinen yritys luo tällaisen tunnelman. Ihmeellisintä mielestäni oli se, että mitä paremmasta ajasta oli kyse, sitä helpompi häntä oli lähestyä ja keskustella. Mielestäni pohjoismaiset ajajat olivat tässä suhteessa sulkeutuneempia.

Illalla siirtymätaipaleen jälkeen koirat otettiin ulos jaloittelemaan ja ruokailemaan. Ihmettelin Reijolle, että on hiivatin siistiä porukkaa, kun jokapuolella harjataan koiria. Sain valistusta, että kyseessä on hierontaa vastaava toimenpide, kauneus tulee kaupapöydälle.

Yllätin Runyanin seuraavana aamuna samasta hommast. Tiedustelin hänen mielipidettään skandinaavien laimeaan menestykseen kilpailussa. Hän piti suurimpana syynä liian paksua turkkia, samaa mieltä oli myös Taisto. Runyan ei todennut korkeuden olevan merkittävä tekijä, eihän Alaskassakaan olla ylhäällä ja kaikki sikäläiset menestyivät hyvin.

Heidän salaisuutensa oli ammattitaito. He eivät haksahaneet perustekijöihin, ilmastoon. Runyan kertoi pitäneensä koirat pari kuukautta ennen kilpailua kuljetuslaatikossa yön yli. Näin turkki sopeutui lämpimään ja koira otti kuljetuslaatikon omakseen. Tämän jälkeen lentokuljetus valtameren yli ei enää ollut merkittävä tekijä. Koirat nukkuiivat samoissa laatikoissa myös koko kilpailun ajan.

Runyanin koirat olivat alaskalaisia, kevytluisia, pieniä ja keskikokoisia.

Jürgen Lüber, jolla on sekä siperialaisia ja alaskalaisia ja joka lääkärinä on hyvin perillä koirien rakenteesta, sanoi ettei hän ikinä olisi uskonut Runyanin koiria voittajavaljakoksi, kun hän ensimmäisen kerran näki sen.

Koirien vauhdista voin sanoa vain sen, että se oli hyvää laukkaa lähdössä ja mukavaa laukkaa maalissa. Parhaat valjakot erotti lähinnä menon keveytenä ja vaivattomuutena. Ehkä ne myös parhaiten pitivät saman vauhdin läpi radan.

Mielestäni ajoissa oli yllättävää suuret erot, myös kolmen ensimmäisen kesken.

Eläinlääkäreitä oli kai kaksikin, jotka seurasivat kilpailua myös moottorikelkalla radan varressa. Jalkavauriot olivat ilmeisesti tavallisimmat vauriot. Taiston koirien veren hemoglobiini laski niin alas, että hänen annettiin jatkaa kilpailua vain, jos ottaa kilpailun rauhallisesti.

Taisto oli uskonut kilpailukutsussa olleeseen määräkseen, ettei lihaa saa kuljettaa rajojen yli. Hän yritti pärjätä aluksi kuivamuonalla, mutta totesi sen mahdottomaksi ja joutui ostamaan lihaa. Siinäkin on eräs kysymys, mikä tulevissa kilpailuissa kannattaa selvittää. Mistä liha? Tuore? Kuivattu?

Koska olin mukana enemmän muussa mielessä kuin seuraamassa kilpailua, niin en ehtinyt seurata kaikkia ammattilaisten touhuja. Varmasti jokainen osanottaja oppi tämän kilpailun aikana enemmän kuin muuten koko vuonna. Tulee mieleen vain eräs

pieni testi. Runyanin vaimo kokeili jokaisen koiran selän kilpailun jälkeen juuri ennen kuljetuskoppiin laittoa. Hän veti peukalolla ja etusormella selkärankaa pitkin. Hän sanoi, että koira reagoi jos on venäyttänyt selkensä eikä ole siten syytä ottaa sitä mukaan seuraavaan kilpailuun.

Vahinko, että kamerani ei toiminut kunnolla, himmennin oli juuttunut lähes kiinni.

Tulomatalla kävin Gerd Bittlin luona Münchenissa. Hänellä on kaupungin laidalla teollisuusalueella kaksimetrisellä umpinaisella peltiäidalla ympäröity tarha. Tarhassa oli kymmeniä koiria, lähinnä alaskalaisia, joita varten siellä asui koiranhoitaja. Kotoaan Bittlillä oli kymmenkunta nuorta koiraa, joita hän hoitaa itse. Hän oli palkannut myöskin nuoren kaverin Eddie Streeperin kanelistit harjoittamaan koiriaan. Hän oli ostanut koko pentueen Attlalta. Attlan koirat olivat hyvin arkoja, eräs niin arka ettei tullut edes syömään. Gerd halusi välttämättä esitellä koiran ja hänen oli kannettava se kopista. Attlan mielestä ne ovat OK. Olen kuullut, että Tanskaan on ostettu Attlalta astutettu narttu, jonka pennut ovat aivan normaaleja.

Tapaus Bittl on esimerkiksi siitä, että Saksassa on rahaa ja paljon hyviä koiria. Saksalaiset ovat tarkkoja, mutta koiriin tuntuu rahaa riittävän.

Jos raivotauti jää pysyväksi, ennustan melkoista alaskalaisten ryntäystä karanteenin poistumisen myötä myös Suomeen.

Hannu Holopainen

NORDIC MARATHON NOME 1988

Vanhan toistoako

Tämänvuotinen Nordic Marathon pidettiin erittäin hyvissä olosuhteissa. Koko kilpailun ajan vallitsi aurinkoinen kevätää. Lämpötila pysytteli nollan alapuolella ja laski paikoin yöllä -15 C:een.

Säästä johtuen muodostuivat rataolosuhteetkin lähes erinomaisiksi molemmissa luokissa.

Ainoastaan n. 10 km:n mittainen osuus Allesjaure - Vistas välillä oli pehmeää, mutta muutoin lähes ihanteellinen rata karisti muistot milloin jäisestä, pehmeästä tai lumisesta radasta unholaan.

Kilpailijoiden määrä oli ilahduttava, etenkin pienessä luokassa, jopa niin, että tulevissa kilpailuissa tullee kyseeseen ehkä luokan rajaaminen. Osanottajien paljoudesta aiheutuu huomattava paine yksit-

taisille etapeille ja tästä saattaa aiheutua vaikeuksia kilpailuaikaa kontrolloiville henkilöille. Tänäkin vuonna tapahtui pieniä ajanottovirheitä, jotka kunkin virheen kärsineen kilpailijan kohdalla on vakava asia.

Jos pienessä luokassa osanottajien määrä ja etenkin taso oli hyvä, niin sitä se ei ollut avoimessa luokassa. Oli yksi yli muiden. Hän, Conny, kiersi reitin omassa yksinäisyydessään, ammattimiehen taidolla.

Conny erottautui muista selvästi, mutta seuraavista sijoista käytiinkin kovempi taistelu.

Pienestä luokasta avoimeen siirtynyt Ole osoitti kilpailijan lahjansa sijoittumalla hienosti toiseksi. Tasaisesti hienosti ajaneen

Olen jälkeen tuli turisti-ajurina kunnostautunut J-P.

Avointa luokkaa, joka on mielestäni se ainoa oikea Marathon, tarkastellessani kiinnittyy huomio vielä Ollin hyvään ajoon.

Nyt kun vuoden 1988 Marathon on ajettu, voidaan kysyä, onko kilpailu vanhan toistoaa?

On selvää, että kilpailua tulee kehittää, enemmän yleisöä viihdyttäväksi, isoa luokkaa painottavammaksi, eikä vähiten kilpailijoita huomioonottavammaksi.

Nähtäväksi jää kuinka kehittämisessä onnistutaan, kun todennäköisesti osalta suomalaisista Marathon tulee jäämään väliin seuraavana tai peräti seuraavina vuosina.

Kuuden koiran luokka

1. Reijo Jääskeläinen	8.33.20
2. Jouni Matila	8.45.39
3. Torbjörn Hellström	8.52.25
4. Egil Olli	8.55.47
5. Ralf Sundvik	9.02.37
6. Seppo Salomäki	9.41.58
7. Björn Albino	9.44.38
8. Kenneth Pettersson	9.59.40
9. Kjell Johansson	10.16.00
10. Joni Elomaa	10.24.32
11. Lorentz Brännström	10.27.35
12. Mauri Toivonen	10.42.35
13. Örjan Haverskog	12.34.30
14. Mats Elenius	13.32.45
15. Gertrud Willman	14.35.30

NORDIC MARATHON 1988

Avoim luokka

1. Conny Bergström	11.16.65
2. Ole Vingren	13.02.00
3. Juha-Pekka Björkstедt	13.13.35
4. Ingemar Stöckel	13.46.37
5. Olli Hartikka	13.54.15
6. Rune Haugmo	14.23.20
7. Birgitta Holmgren	14.37.00
8. Tommy Petersson	15.54.20
9. Örnulf Jakobsen	16.17.30
Kenneth Backström	kesk.

OIKAISU: MM-VOITTAJA

NARTTA 1/88 olleessa Lombardin MM-valjakon kuvatekstissä oli virhe Vixen-nartun kohdalla. Toimituksen käännös oli vuonna 1977 painetusta kirjasta "The World of Sled Dogs", jossa on ollut virhe ja kirjan seuraaviin painoksiin on teksti muutettu: "Vixen (osittain siperialainen)".

27.-28.2.1988 järjestettiin Tampereella SVUL:n Hämeen piirin nuorten talvipäivät, joihin osallistui n. 1000 nuorta urheilijaa. Sunnuntaina 28.2. pidettiin eri urheilulajien esittelytilaisuus Hervannan Suolijärven jäällä. Rekikoiraharastusta oli edustamassa apulaisprofessori Esa Mäntysalo kuuden siperian huskyn valjakollaan. Rekky sai esittelypyynnön SVUL:n järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Martti Kekiltä, joka haluaa nyt NARTAN palstalla kiittää Esaa onnistuneesta yhteistyöstä.

Suomessa on meneillään oikeudenkäynti, missä rekikoiravaljakon ajajaa syytetään, koska ulkoilemassa olleen perheen irrallaan oleva koira ryntäsi pysäköidyn valjakon kimppuun. Tulemme Nartassa kertomaan oikeudenkäynnin lopputuloksen. Haluamme kuitenkin jo nyt kertoa harastajille tämän tapauksen varoituksena siitä, miten koiravaljakkoon saatetaan suhtautua. Valjakon omistaja jopa maksoi päälle käyneen koiran lääkärinkulut, mutta siitä huolimatta juttu vedettiin oikeuteen. Yhden poliisin mielestä koiravaljakko on rikos yhteiskuntaa vastaan!

Vastaava tapaus sattui Sammalniemessä kolme viikkoa ennen PM-kisoja. Erään talon irrallaan oleva koira tuli harjoittelemassa olleen valjakon sekaan. Juttu selvisi vasta, kun Rekky korvasi koiran lääkärinkulut. PM-rata kulki talon maiden läpi, joten oli yksinkertaisinta maksaa.

LACONIA, MM-KILPAILUT 12. — 14.2.1988

Laconian perinteiset MM-kilpailut pidettiin poikkeuksellisissa olosuhteissa. Siksi niille uhrataan tässä Nartassa normaalia enemmän palstatilaa. Seuraava teksti on lyhennellen käännetty Team & Trail -lehdestä.

Kilpailua edeltävänä yönä alkoi lumimyrsky ja perjantai-aamuna maata peitti yli 40 cm:n lumikerros ja myrskytuuli jatkui. Kilpailun johto suunnitteli kilpailun peruuttamista, mutta avoimen luokan ajajat halusivat lähteä uralle. 13 isoa valjakkoa lähti 24:n kilometrin reitille, Eddy Streeper numerolla yksi. Eddy tuli myös maaliin ensimmäisenä, aika 60.25. Sitten ei tullut ketään. 15 minuuttia jouduttiin odottamaan ennenkuin seuraava valjakko ylitti maalilinjan. Lopulta oli maalissa 12 valjakkoa, kokeneen Richard Therrierin koirat olivat matkalla kieltäytyneet jatkamasta.

Lauantaina lumipyry ja myrskytuulet jatkuivat. Koiria väsyi ennätysmäärä. Jean Bastien ylitti maalilinjan kolme koiraa reessä, Edingerillä oli kaksi ja useilla yksi. Eddy Streeperin valjakko juoksi jälleen nopeimman ajan ja kaikki koirat olivat liinoissa maalissakin.

Sunnuntaiamuna säähuolet olivat ohi. Päivän nopeimman ajan juoksi Harris Dunlapin valjakko ja Streeperillä oli toiseksi nopein. Tosin Eddyn ajoa haittasivat rataa avanneet moottorikelkat, joiden ajajat körötelivät uralla ykkösenä lähteneen Streeperin edellä eivätkä kuulleet Eddyn ohituspyyntöjä. Heillä oli hyvät kuulosuojaimet!

Eddy Streeper voitti kisan, minkä 1. päivästä (perjantaista) hän totesi: "Kovin ja raskain päivä, mitä olen kokenut 14:n kil-

pailuvuoteni aikana. Mutta minulla on sitkeä valjakko." Palkintojen jaossa hän muisteli viime syksynä moottorikelkkaonnettomuudessa kuollutta Pete Nordbergiä: "Kaikki tietoni perustuvat Peteltä saatuihin oppeihin."

Palkintona MM-kisan voitosta Eddy vastaanotti n. 26.000 mk.

Kahdeksan koiran luokka oli mielenkiintoinen myös suomalaisten kannalta. Anu Jaakonsaari osallistui siihen Dunlapin kennelin (Zero) valjakolla. Luokka oli kaksipäiväinen. Lauantaina starttasi 40 valjakkoa, sunnuntaina ainoastaan 20! Kolme hylättiin liian hitaan lauantain ajan vuoksi (tätä sääntöä ei ole Suomessa käytetty) ja 17 sai tarpeekseen lauantain lumimyrskystä.

Yleisöä oli ollut ennätysmäärä, tv-yhtiöt olivat tehneet ohjelmaa myös helikopterista käsin. Presidenttiehdokkaat olivat olleet mukana.

Kilpailu osoittaa, että sääongelmat ovat kaikkialla eikä niille joskus voi mitään. Ajajilta vaaditaan silloin urheiluhenkeä ja huumorintajua.

Jokunen sana näistä MM-tittleistä. Amerikassa järjestetään ainakin kolmet MM-kilpailut. Tämä Laconia on peruja jo 30-luvulta. Laconia sijaitsee USAn itärannikolla, lähellä Atlantia. Kanadassa, The Pasissa järjestetään MM-kilpailut: 3 x 35 mailia, max 9 koiraa. Ja kolmannet MM-kilpailut ovat Alaskassa, Anchorage. Vuosittaisten, perinteisten turkiskarnevaalien yhteydessä järjestettävä "RONDY" on huippuajajien mielestä se ainoa oikea MM-kilpailu, minkä voitosta kannattaa olla ylpeä.

8 Dogs/40 teams	11 miles	11 miles	Totals
1. Wilson Levesque	58:13	44:43	102:56
2. Terri Killam	59:42	44:38	104:20
3. Dennis Stordahl	58:56	45:44	104:40
4. Neal Johnson	60:21	46:07	106:28
5. Dan Daigle	59:02	51:33	110:35
6. Mike Boaz	63:17	47:24	110:41
7. Curt Merritt	59:40	52:33	112:13
8. Doug Butler	61:04	51:40	112:44
9. Jean Boissonneault	64:10	48:38	112:48
10. Rob Downey	63:44	49:23	113:07
11. Bill Kommuller	64:18	49:24	113:42
12. John Killackey	65:37	49:44	115:21
13. Mike Morris	66:00	51:09	117:09
14. Mike Green	66:24	51:50	118:14
15. Ken Maxson	69:17	54:16	123:23
16. Patti Morris	71:23	56:20	127:43
17. Kurt Berube	71:54	57:15	129:09
18. Deborah Bicknell	75:00	60:59	135:59
19. Tom DiMaggio	81:11	60:12	141:23
20. Anu Jaakonsaari (Dunlap team)	73:11	69:55	143:06
Keith Bryar	73:26	DNF	
Len Robb	66:05	Scratch	
Don Beland	66:09	Scratch	
Bob Stevens	67:06	Scratch	
Jim Tilton	67:21	Scratch	
Richard Therrien	67:48	Scratch	
Jackie Sturart	68:57	Scratch	
Harris Dunlap	69:20	Scratch	
John Samburgh	72:10	Scratch	
Mal Taylor	75:50	Scratch	
Chip Embury	75:53	Scratch	
Ivan Beliveau	76:52	Scratch	
Rob Tucker	78:33	Scratch	
Bob Sorrell	82:08	Scratch	
Ted Roeder	82:51	Scratch	
Cindy Samburgh	83:02	Scratch	
Jerry LeVasseur	83:09	Scratch	
Leonard Bain	95:16	Time Disq.	
Dud Browning	96:20	Time Disq.	
Jerry Steingard	100:38	Time Disq.	

Below are the times of the racers in minutes and seconds.

Unlimited/13 teams	15 miles	15 miles	15 miles	Totals
1. Eddy Streeper	60:26.65	60:21.24	54:48.00	175:54.89
2. Mike Boaz	71:24.86	62:30.58	57:59.77	188:55.21
3. Harris Dunlap	74:33.11	64:41.79	53:16.59	192:31.49
4. Len Robb	73:35.14	66:41.78	56:42.00	196:58.92
5. Dan Daigle	80:23.65	67:57.00	56:32.32	204:52.97
6. Don Beland	79:51.19	69:42.50	56:20.03	205:53.72
7. Guy Girard	83:37.85	72:50.40	62:16.32	218:44.57
8. John Molburg	88:22.15	74:03.82	66:05.21	228:31.18
9. Jean Bastien	87:54.39	78:28.33	63:01.88	229:24.60
10. Doug Butler	102:47.81	74:30.51	58:16.89	235:35.21
11. Ralph Pequegnat	99:35.30	74:40.68	61:52.32	236:08.30
Gary Edinger	72:42.29	85:04.23	Scratch	
Richard Therrien	DNF			

1988 IDITAROD SCORE BOX

Times in Days, Hours, Minutes and Seconds

Team Driver	1,150 miles	1,150 miles
1. Susan Butcher	11/11:41:40	24. Ted English 14/08:52:23
2. Rick Swenson	12/02:10:14	25. Jerry Raychel 14/09:17:09
3. Martin Buser	12/05:21:46	26. John Barron 14/09:54:24
4. Joe Gamie	12/09:21:39	27. D. Halverson 14/11:19:55
5. J. Redington, Sr.	13/03:25:28	28. Peter Thomann 14/12:38:45
6. Herbie Nayokpuk	13/03:26:44	29. C. Saussele* 14/21:24:20
7. Rick Mackey	13/14:43:29	30. Burt Bomhoff 14/21:46:45
8. Lavon Barve	13/15:22:42	31. Frank Teasley* 15/06:42:51
9. Dee Dee Jonrowe	13/16:29:06	32. Peryll Kyzer* 15/12:30:48
10. Robin Jacobson	13/17:19:48	33. Ken Chase 15/12:54:20
11. Jerry Austin	13/19:06:03	34. Babe Anderson 15/13:06:49
12. Jan Masek	13/22:18:03	35. Ian MacKenzie* 17/06:45:46
13. Lucy Nordlum*	13/23:47:31	36. Mike Tvenge* 17/08:01:59
14. Jacques Philip	14/00:02:43	37. Mark Merrill* 18/01:29:14
15. Bill Cotter	14/01:33:18	38. John Suter* 18/01:50:50
16. Tim Osmar	14/01:49:16	39. John Gourley 18/06:52:30
17. Dan MacEachen	14/02:46:11	40. Jenny Gourley* 18/06:54:12
18. John Patten*	14/03:57:06	41. Peter Kelly* 18/07:06:41
19. H. Sutherland	14/04:16:56	42. Tim Mowry* 18/07:21:41
20. Matt Desalernos	14/05:01:36	43. Matt Ace 18/07:34:06
21. Bill Hall	14/05:49:07	44. Gordon Brinker 18/07:44:44
22. Darwin McLeod*	14/06:01:06	45. Leslie A. Monk 19/13:22:55
23. Horst Maas*	14/07:11:11	* Indicates Rookie Driver

3 Dog Jr./9 teams

1. Kriya Dunlap	29:32
2. Kathy Morris	31:12
3. Tim Hanson	34:21
4. Chrissy Molburg	34:34
5. Chris Beliveau	37:39

4.5 miles

6. Michel Gagne	41:14
7. Cliff Bonner	42:56
8. Chris Karlson	54:49
9. Justin Hajek	62:13

3 Dog Jr./9 teams

6. Michel Gagne	41:14
7. Cliff Bonner	42:56
8. Chris Karlson	54:49
9. Justin Hajek	62:13

4.5 miles

6. Michel Gagne	41:14
7. Cliff Bonner	42:56
8. Chris Karlson	54:49
9. Justin Hajek	62:13

STREEPER KENNELS

"Home of World Champions"

NAC = North American Championship
32 km + 32 km + 48 km

Below are the times of the racers in minutes and seconds.

Unlimited/17 teams	20 miles	20 miles	30 miles	Totals
1. Marvin Kokrine	63:52.2	66:16.6	95:42.0	225:49.1
2. George Atlla	64:19.8	65:45.0	96:00.0	226:04.8
3. Chuck Erhart	64:21.6	67:12.0	96:05.4	227:39.0
4. Leonard Robb	63:30.6	66:33.0	97:36.0	227:39.6
5. Charlie Champaine	63:56.4	66:49.2	96:56.4	227:42.0
6. Harris Dunlap	64:07.2	66:38.4	100:28.8	231:13.4
7. Don Beland	64:09.0	68:32.0	102:20.4	235:11.4
8. Don Cousins	65:52.2	69:29.4	102:09.6	237:31.2
9. Mark Pierson	66:04.8	69:16.8	102:40.2	238:01.8
10. Roger Reitano	67:29.4	71:01.2	102:42.0	241:12.6
11. Dan Daigle	76:11.4	71:18.6	100:16.2	247:46.2
12. Amy Wright	71:41.4	73:43.2	109:22.2	254:46.8
13. Fran Reich	73:46.8	75:53.4	109:06.0	258:46.2
14. Stan Huntington	78:22.8	77:52.2	113:40.8	269:55.8
Charlie Stevens	65:10.2	66:01.2	scratch	
Eddy Streeper	64:10.2	69:36.0	scratch	
Jim Harvey	67:28.2	70:46.8	scratch	

MM-kilpailut, Anchorage (Rondy)
3 x 40 km

Times for the 14 starters appear below in minutes and seconds.

Unlimited Teams	25 miles	25 miles	25 miles	Totals
1. Charlie Champaine	103:53	92:00	89:33	285:26
2. George Atlla	105:33	93:06	92:06	290:45
3. Chuck Erhart	106:01	97:58	95:55	299:54
4. Charlie Stevens	107:09	96:36	98:28	302:13
5. Marvin Kokrine	118:32	94:18	91:56	304:46
6. Joe Redington	107:21	98:10	100:17	305:48
7. Roger Reitano	113:39	97:46	95:09	307:05
8. Victor Silsof	113:40	106:14	103:14	323:08
9. Stan Huntington	116:51	108:24	108:02	333:17
10. Dave Olson	122:12	109:04	108:47	340:03
11. Bob Clupach	125:41	114:52	105:44	346:17
12. Steve Olson	122:31	122:25	120:45	365:41
13. John Suter	127:38	129:51	117:21	374:50
Mark Pierson	115:11	DNF		

Yukon Quest 1050 mailia (1690 km)

Koiramäärä max.12 koiraa

Tulokset:päivät/tunnit/minuutit

12-Dog Max.	1,050 miles	12-Dog Max.	1,050 miles
1. David Monson	12/05:06	25. Jeff Fisher	17/14:13
2. Gerald Riley	12/15:01	26. Tom Randell	17/14:40
3. Kathy Swenson	12/17:14	27. James Poage	18/02:57
4. Rick Atkinson	13/01:38	28. Mark Poag	18/07:53
5. Bruce Lee	13/04:00	29. John Ballard	20/06:30
6. Kate Persons	13/15:02	30. Ty Halverson	20/07:45
7. John Schandelmier	13/15:23	Jeff King	scratch
8. Dennis Kogle	13/18:52	Francois Varigas	scratch
9. Ralph Tingey	13/21:05	Ben LeFebvre	scratch
10. Jim Wardlow	13/23:12	John Gleason	scratch
11. Vern Halter	14/03:28	Scott Poage	scratch
12. Frank Turner	14/12:15	Mike Kramer	scratch
13. Mark Elliott	14/13:31	Allen Dennis	scratch
14. Lorrina Mitchell	14/16:58	Don Donaldson	scratch
15. Frank Ganley	14/17:09	Steve Haver	scratch
16. Mary Shields	14/17:15	Steve Mullen	scratch
17. Ron Rosser	15/05:26	Bob Bright	scratch
18. Mark Stamm	15/05:29	Clifton Cadzow	scratch
19. Ned Cathers	15/09:41	A. Capot-Blanc	scratch
20. Lena Charley	15/20:16	David Sawatzky	scratch
21. David Dalton	15/23:34	Jim Bennett	scratch
22. Jim Strong	16/01:50	Dick Barnum	scratch
23. Bob Holder	16/02:12	Larry Smith	scratch
24. Jim Reiter	17/13:29		

Lähtisitkö Sinä erilaiselle lomalle

Terry Streeper tarjoaa eurooppalaisille ajajille mahdollisuutta tulla Pohjois-Amerikkaan kilpailemaan joko kuuden tai kahdeksan koiran valjakolla. Tässä olisi suomalaisillekin oiva tilaisuus nähdä miten eräs parhaista kilpakenneleistä toimii.

Terry voi ottaa vain yhden vieraan kerallaan, koska koulutus ja tutustuminen valjakkoon annetaan henkilökohtaisesti.

Hinnat: 100 \$ (Kanadan) per päivä marras-jouluk.

150 \$ per päivä tammi-huhtikuussa
100 \$ kilpailemisesta 6-koiran luokassa
200 \$ kilpailemisesta 8-koiran luokassa

Kilpailijan on itse maksettava kilpailun osanotto-maksu.

Päivähintaan sisältyvät kaikki ruokailut, majoitukset ja matkat kilpailuihin.

Kilpailijan on oltava Terry'n kanssa jo keskiviikosta alkaen valjakkoon tutustumista varten.

Varauksen yhteydessä on suoritettava ennakko-maksu, mikä on 25 % kokonaishinnasta.

Terry ja valjakon vuokraaja jakavat tasan mahdolliset kilpailuissa voitettut rahapalkinnot.

Tiedustelut: Terry Streeper
Box 1377
Fort Nelson
B.C. VOC IRO
puh. 604-774-2991

PIETARSAARI 30.-31.1.1988

Pörkenäsiin oli jälleen tehty hienot radat. Aurattu- ja teitä, leveitä ja kovia moottorikelkkauria. Koko Pietarsaaren seudun rekikoiraväki ajajista pikkuserkuihin asti oli mukana järjestelyissä ja tuloksena oli erinomaiset kilpailut, joita sääkin suosi: pakkasta ja auringonpaistetta.

Ensi talveksi on pietarsaarelaisilla suunnitelmat järjestää kilpailu, jossa yleisö näkisi kilpailun, paikalliset kaapeliyhtiöt kuvaisivat koko kisan jne. Eli julkisuutta enemmän kuin Suomessa on koskaan saatu lajistamme. Toivottavasti onnistutte! Me tulemme varmasti ajamaan.

3-koiran luokka 2 x 8 km

	30.1.	31.1.	yht.
1. A-L Puolitaival	25.07	27.34	52.41
2. Matti Hakala	28.04	26.39	54.43
3. Robert Rudnäs	29.15	27.33	56.48
4. Katariina Roukala	30.05	29.53	59.58
5. M. Hautaniemi	30.55	29.55	1.00.50
6. Susanne Wingren	32.10	29.46	1.01.56
7. Jussi Linna	33.49	30.29	1.04.18
8. Markku Vuotila	33.56	33.54	1.07.50
9. Reijo Takala	35.32	35.27	1.10.59

10-koiran luokka 2 x 21 km

1. Juhani Heikkinen	42.51	43.09	1.26.00
2. Pentti Piironen	50.26	55.46	1.46.12
3. Folke Jutila	55.49	55.50	1.51.39
4. Arto Koskinen	57.14	55.48	1.53.02

Joni Elomaa 39.03 (16 km) 52.23

6-koiran luokka 2 x 16 km

1. Esa Konu	34.32	33.50	1.08.22
2. Ole Wingren	34.07	35.43	1.09.50
3. Matti Heinonen	36.04	35.49	1.11.53
4. Mikael Jutila	37.56	36.55	1.14.51
5. Olavi Karppi	38.16	38.22	1.16.38
6. Dan-Anders Löw	39.58	37.21	1.17.19
7. Christer Skog	40.59	40.48	1.21.47
8. Seppo Salomäki	41.49	41.06	1.22.55
9. Dick Enqvist	44.08	46.27	1.30.35
10. Markku Ketomäki	47.44	46.58	1.34.42
11. Esa Satomaa	51.39	52.38	1.44.17

SHS:N 20 - VUOTISJUHLAKILPAILU

AVOIN SM - KILPAILU KERIMAA 13.-14.2.1988

3-koiran luokka

1. V-P Lehtomäki	21.07	21.01	42.08
2. Ari Toikkanen	21.45	21.05	42.50
3. Jyri Rannisto	22.54	22.06	45.00
4. Risto Ruuska	22.55	22.20	45.15
5. A-L Puolitaival	22.28	23.13	45.41
6. Jari Rannisto	24.55	23.27	48.22
7. Harri Mattila	24.17	24.31	48.48
8. Sirpa Juuti	25.15	25.05	50.20
9. Aimo Lehtomäki	25.22	26.16	51.38
10. Matti Hakala	26.54	25.10	52.04
11. Ari Mäenpää	26.11	27.15	53.26
12. Hannu Koikkalainen	26.20	27.16	53.36
13. Pentti Hänninen	28.03	25.54	53.57
14. Aaro Parviainen	28.33	26.50	55.23
15. Reino Voutilainen	28.26	28.09	56.35
16. Katariina Roukala	28.18	28.21	56.39
17. Marjaana Muurinen	32.00	28.30	1.00.30
18. Erkki Ohvanainen	31.17	29.26	1.00.43

6-koiran luokka

1. Taina Teräs	29.24	31.46	1.01.10
2. Maria Lindqvist	31.05	30.11	1.01.16
3. Esa Konu	30.59	30.28	1.01.27
4. Ari Laitinen	31.38	31.08	1.02.46
5. Mikael Jutila	31.40	31.24	1.03.04
6. Carina Ahlqvist	31.43	32.06	1.03.49
7. Stina Rodenstam	34.00	31.06	1.05.06
8. Pertti Kettunen	32.50	34.39	1.07.29
9. Olavi Karppi	33.48	34.12	1.08.00
10. Kalevi Vainio	35.47	36.46	1.12.33
11. Jukka Lappalainen	37.37	39.25	1.17.02
12. Eila Kuusinen	38.26	42.50	1.21.16
13. Göran Granström	42.20	40.51	1.23.11
14. Raija Rannisto	43.25	42.22	1.25.47
15. Jarmo Sipiläinen	42.48	46.30	1.29.18

10-koiran luokka

1. Juhani Heikkinen	54.14	56.00	1.50.14
2. Jouni Matila	57.23	1.00.04	1.57.27
3. Ole Wingren	59.09	1.03.31	2.02.40
4. Nils Hjelm	59.27	1.05.19	2.04.46
5. Ingvar Forest	1.04.43	1.00.16	2.04.59
6. J-P Björkstедt	1.04.03	1.02.11	2.06.14
7. Jukka Honkapirtti	1.02.31	1.04.08	2.06.39
8. B. G. Karlsson	1.01.02	1.06.07	2.07.09
9. Putte Renholm	1.02.32	1.05.18	2.07.50
10. Ahti Lindstedt	1.03.19	1.06.26	2.09.45
11. Joni Elomaa	1.07.10	1.07.42	2.14.52
12. Arto Koskinen	1.07.20	1.10.13	2.17.33
Jan Vaernes		57.52	

HARILA 19.-20.3.1988

Harilan maaliskuun 19.-20. päivien kisan voittaja ja kunkku oli 4.kertainen pohjoismaiden mestari Juhani Heikkinen Jyväskylän maalaiskunnasta.

Harilanvaltakunnalliset avoimet rekikoirakilpailut vietiin läpi erittäin runsaan lumen armoilla. Järjestäjien harmiksi perjantai-illan kirkas sää muuttui lauantai-aamuna sakeaksi pyryksi. Puolentoista kuukauden työ näytti hautautuvan lumeen. Kilpailupäällikkö Toivo Mäntynen toivoisi yhteiskunnan apua kaikkien urheilukilpailujen järjestämiseen.

Lumentulosta huolimatta Juhani Heikkinen antoi tunnustuksen radoille.

Suurimman urakan suoritti Savonrannan Rönkönvaarassa asuva Jouni Matila. Hän ajoi ensin avoimen luokan ja heti perään 3-koiran luokan. Säännöt kielsivät enää osallistumasta 6-koiran luokkaan.

Järjestäjä kiittää talkooihmisiä ja palkintojen lahjoittajia tuesta, jonka avulla kilpailut saatiin vietyä läpi.

Järjestäjä Joensuun seudun Samojedinkoira yhdistys ja Liperin Kennelkerho. Puheenjohtaja Toivo Mäntynen

Avoin luokka 2 x 9,7 km

1. Juhani Heikkinen	42.52
2. Jouni Matila	49.10

6-koiran luokka

1. Pertti Kettunen	50.03
2. Jukka Lappalainen	52.40
3. Jarmo Sipiläinen	1.12.09

3-koiran luokka

1. Jouni Matila	58.25
2. Aaro Parviainen	1.01.42
3. Reino Voutilainen	1.12.21
4. Liisa Martikainen	1.14.32
5. Jukka Koskinen	1.14.57
6. Markku Vuotila	1.16.24
7. Päivi Ryökäs	1.21.12

PALVAA 5. — 6.3.1988

Kuudes Palvaan Maraton oli tänä vuonna keskipitkien matkojen SM-kilpailu sekä avoimessa että kuuden koiran luokassa. Missä olivat kilpailijat?

Järjestävän yhdistyksen edustaja totesikin palkintojenjakotilaisuudessa, että vast'edes heidän on pakko harkita koko kilpailujen olemassa oloa, jos osanottajamäärä jää näin pieneksi. Kahdeksan ajajan vuoksi ei kannata tehdä 70 km:n rataa.

Runsasluminen talvi ja viimeisten viikkojen lämpö tekivät kilpailun todella raskaaksi moottorikelkka-uralla (n. 20 km). Loput 50 km olivat aurattuja tai lingottuja hyviä teitä. Ratamerkinnot olivat erinomaiset.

Juhani Heikkinen otti kuudennen voittonsa Palvaalla. Hän on siis voittanut kaikki Maratonit. Jouni Matila joutui antamaan periksi toisena päivänä.

Kuuden koiran luokassa Matti Heinonen otti joka etapilla muutaman minuutin eron Hannu Koikkalaiseen.

Maratonin sääntöjä tuntemattomille: ensimmäisen lenkin (32 km) jälkee ajaja pitää 30 minuutin tauon ja jatkaa sitten toiselle 33 km:n lenkille. Koko reitti (65 km) muodostaa kahdeksikon muotoisen kuvion. Väsyneet koirat voi jättää taukopaikalle, joka on sama kuin lähtö ja maali.

Minimaratonin osanottajat ajoivat "takalenkin" 33 km.

Kilpailutuloksissa on mainittu myös koiramäärä ennen kunkin osuuden alkua. Esim. Juhani Heikkinen ajoi 5.3. etulenkkin 10:llä, takalenkin 9:llä, 6.3. etulenkkin 8:llä ja takalenkin 7:llä koiralla.

Palkintopöytä oli muhkea: ruskeita kirjekuoria, pyttyjä, kaiken kokoisia kukkopillejä ja käyttötavaraa.

Kiitokset taas kerran Lappeenrannan seudun Samojediyhdistykselle, Palvaanjärven Lomalle ja Aimo Lehtomäelle, jotka näkivät suuren vaivan kilpailun järjestämisessä. Eiköhän meitä ajajia ole ensi vuonna ainakin kaksinkertainen määrä.

MINIMARATON 6.3.1988 Enintään 4 koiraa 33 km

1. Ari Toikkanen	Saarijärvi	1.34.35
2. Pertti Kettunen	Jyväskylä	1.37.06
3. Jari Rannisto	Espoo	1.52.13
4. Aimo Lehtomäki	Vehkalahti	1.53.12
5. Jyri Rannisto	Helsinki	2.00.13
6. Sirpa Juuti	Kirkkonummi	2.01.48
7. Juhani Ekman	Helsinki	2.20.49
8. Risto Ruuska	Savonlinna	2.25.25

PALVAANJÄRVEN MARATON 5.-6.3.1988 2 x 70 km

Keskipitkien matkojen SM-kilpailu

Avoin luokka

		*	väliaika	5.3.	*	väliaika	6.3.	*	loppuaika	yht.
1. Juhani Heikkinen	Jyväskylä	10	1.18.22	9	2.59.19	8	1.26.37	7	3.15.45	6.15.04
2. Jouni Matila	Savonranta	10	1.19.52	7	2.59.47	7	1.36.21	7	3.32.33	6.32.20
3. Lasse Aaltonen	Kirkkonummi	11	1.28.56	10	3.19.03	10	1.41.46	7	3.41.43	7.00.46
4. Joni Elomaa	Huippila	10	1.30.28	8	3.32.12	7	1.50.45	7	3.58.01	7.30.13
5. Aimo Aaltonen	Tampere	9	1.45.12	9	4.06.07	8	2.02.02	8	4.32.52	8.38.59

Keskipitkien matkojen Sm-kilpailu

6-koiran luokka 2 x 70 km

1. Matti Heinonen	Kangasala	5	1.27.31	5	3.26.50	5	1.45.08	4	3.59.57	7.26.47
2. Hannu Koikkalainen	Punkaharju	6	1.36.51	6	3.39.55	6	1.48.42	5	4.05.03	7.44.58
3. Juha Leppäsalko	Tampere	6	1.41.39	6	4.10.27	4	2.09.46	4	5.10.28	9.20.55

* = koiramäärä, jolla jäljessä oleva aika on savutettu

KUKKOPILLIKISAT 5.3.1988 10 km rekisteröidyt koirat

3-koiran luokka

1. Ari Toikkanen	Saarijärvi	25.59
2. V-P Lehtomäki	Vehkalahti	26.19
3. Pertti Kettunen	Jyväskylä	26.24
4. A-L Puolitaival	Kuru	27.05
5. Jari Rannisto	Espoo	28.00
6. Jyri Rannisto	Espoo	28.10
7. Aimo Lehtomäki	Vehkalahti	29.15
8. Sirpa Juuti	Kirkkonummi	29.29
9. Mari Pajaskoski	Elimäki	29.55
10. Liisa Vainio	Kerava	30.45
11. Risto Ruuska	Savonlinna	31.18
12. Raija Rannisto	Espoo	32.05
13. Petri Leppäsalko	Tampere	32.36
14. Kalevi Vainio	Kerava	32.53
15. Juhani Ekman	Helsinki	33.18
16. Iina Ollikainen	Helsinki	33.48
17. Yrjö Puuronen	Lahti	36.22
18. Esa Satomaa	Luvia	36.52
19. Jukka Koskinen	Muurame	38.24

KUKKOPILLIKISAT Nuorten luokka

1. Heidi Steinmetz	Vantaa	3.59
2. Esko Heinonen	Kangasala	4.07
3. Toimi Voutilainen	Sipoo	4.17
4. Pauliina Rundgren	Mikkeli	4.21
5. Pasi Heinonen	Kangasala	4.36
6. Petri Leppäsalko	Tampere	6.01

KUKKOPILLIKISAT lastenluokka

1. Heidi Lehtomäki	Vehkalahti	17 sek.
2. Aki Kettunen	Jyväskylä	19 "
3. Jenni Häggblom	Ruotsinpyhtä	22 "
4. Satu Juuti	Kirkkonummi	24 "
5. Milla Lehtomäki	Vehkalahti	29 "

KOIRA-HIIHTÄJÄ kilpailu

Miehet:

1. V-P Lehtomäki	Vehkalahti	9.41
2. Toni Voutilainen	Vantaa	10.21

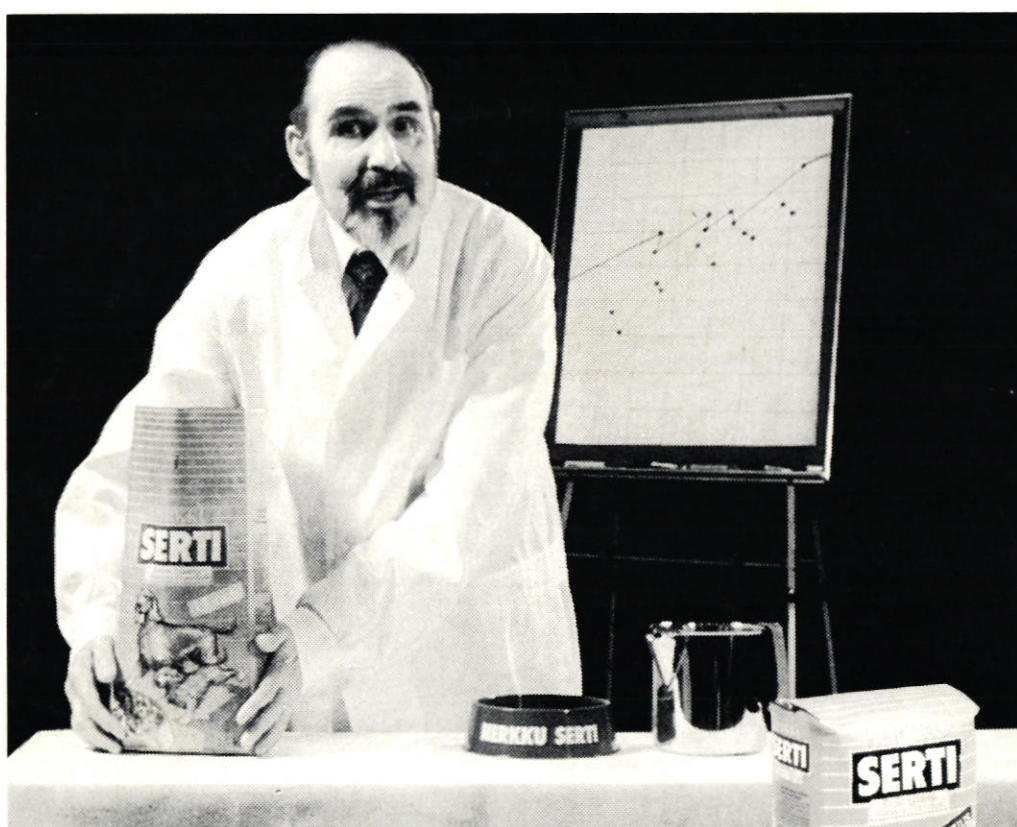
Naiset:

1. Helena Rautiainen	Nurmijärvi	13.53
2. Maritta Taipale	Lemi	15.42

Nuoret:

1. Heidi Steinmetz	Vantaa	15.20
2. Esko Heinonen	Kangasala	15.25
3. Pasi Heinonen	Kangasala	15.50

...niin herkullista!

Tarjoa koirallesi herkkuateria. Anna sille uutta HerkkuSertiä. Veteen sekoitettuna se on kuin herkullista lihamuhennosta. Se tuoksuu hyvälle ja maistuu herkulle. Uusi HerkkuSerti on valmistettu korkealuokkaisista kotimaisista raaka-aineista. Pellettien lisäksi se sisältää myös purjoo, porkkanaa ja maissihiutaleita. Uusi HerkkuSerti on jokaisen koiran pääateria. Jos et usko, anna koirasi päättää.

HERKKUSERTI
KOIRAN PÄÄATERIA

VAASANMYLLY